

Adamus 9. Shoud - 2012. május

KILENCEDIK SHOUD: „A tisztaság eredményeket hoz magával” ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus e2012 sorozat kilencedik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2012. május 5-én éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

e2012 SOROZAT

2012. május 5-én éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.
www.crimsoncircle.com.

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, A Szuverén Birodalom Adamusa.

Drága Shaumbra, üdvözöllek benneteket ezen az összejöveten!

(a közönség nagy része fura jelekből álló pólót visel, amik összeolvasva egy vulgáris kifejezést adnak ki. Amikor Adamus elkezd a Shoud-ot, a közönség feláll és megmutatják neki a pólójukat.)

A Shoud hátralévő részében végig csukva lesz a szemem! (Adamus és a közönség egyaránt nevet. Sart felkiált: „Most megfogtunk!”) Csak itt! Csak a Shaumbrával! Miért mutogatjátok nekem a melleiteket?! (nevetés) Nem értem. Egyik másik férfinak nagyobb melle van, mint némelyik nőnek! Elképesztő! Lehetne....ó, ettől távol tartjuk magunkat! (még nagyobb nevetés)

Szóval ma megviccelitek a tanítót! (nevetés) Ez egy *hosszú* Shoud lesz! Hosszú Shoud lesz. Szerintetek mit gondolnak az online-on bekapcsolódók az egész világon? Nevetés, nevetés, nevetés. Éljenzés, tapsolás. Valaki elmagyarázná ennek a mondásnak a jelentését? Igen? (Sart-hoz beszél) A felbujtója. A megalkotója. Az elkövetője. Igen, mi a jelentése?

SART: Én mondtam nekik, hogy ne csinálják ezt! (nevetés)

LINDA: Várj! (odaviszi hozzá a mikrofont)

ADAMUS: Igen.

SART: Én azt mondtam nekik, hogy ne csinálják ezt!

ADAMUS: És tudod....tudod, a hazudozás nem tesz jót neked!

SART: Pedig jól tudok hazudni.

ADAMUS: És Adamusnak hazudni még ennél is rosszabb.

SART: Na, szeretetet és együttérzést jelent. (hatalmas nevetés)

ADAMUS: És tényleg így szereted magad? Ilyen együttérző vagy magaddal?!

SART: Kösz!

ADAMUS: Nos, ez a legelső ilyen eset az összes tanfolyamomat beleértve. (nevetés) Olyan volt már, hogy a tanítványok elaludtak. És olyan is, hogy virággal ajándékoztak meg. (egy hölgy virágot

ad neki, amire a közönség meglepetten reagál, Adamus pedig megpusztilja az ajándékozót) Akkor mi ketten most elvonulunk a hátsó szobába a Shoud hátralévő részében. Igen, oda, ahol a bor van!

Ez a legelső ilyen eset, hogy ilyen történik velem és elmondom nektek, hogy a többi Felemelkedett Mester, akik ma itt vannak velem, még nálatok is hangosabban nevetnek ezen! (nevetés) Köszönöm. Köszönöm. Igen. Csak itt! Ha megtennéd, kedvesem! (Odaadja a virágot Lindának)

LINDA: Köszönöm. Találunk neki helyet!

ADAMUS: És ezt megérdemeltem! Egy komoly üzenettel akartam elindítani ezt a Shoudot! (nevetés) De ezek után ez hogyan lehetséges? (valaki bekiabál: Ó, ne!) (Adamus megpróbálja összeszedni magát, majd újra nevetni kezd, amit még nagyobb nevetés követ)

Talán térjünk vissza a légzéshez! És kezdjük újra a zenét is! (nevetés)

A következő szavakkal akartam nyitni ma... „*Feltételezem, hogy amennyiben most itt vagytok...és rettentő drámai, szinte költői akartam lenni*” „*Feltételezem, ha most itt vagy, ha most online nézel minket, vagy amennyiben most ezeket a sorokat olvasod, akkor az azért van, mert készen állsz a megvilágosodásra.*” (a közönség éljenez és tapsol) Ezek lettek volna én csodálatos nyitó szavaim!

Megérdemlem! Megérdemlem! Kicsit túlságosan is komoly akartam ma lenni. Hát igen!

De feltételezem, hogy amennyiben most itt vagy, amennyiben most online nézel vagy hallgatsz minket, akkor ez azért van, mert ez a legutolsó életed ezen a bolygón. (a közönség válasza: Igen!) Ó, ez egy szívből jövő igen volt! És ha most egy angyali lény odaállna eléd és azt mondaná neked, hogy: „*David, szerintem neked még szükséged van egy másik életre!*” akkor mit felelnél annak a lénynek?

DAVID: Lószart!

ADAMUS: És pont ez áll a pólódon is! (nevetés) Pontosan ez van ráírva! Igen! (Adamus mosolyog)

A megvilágosodásod

Feltételezem, hogy amennyiben most itt vagy, akkor ez azt jelenti, hogy abszolút komolyan veszed a megvilágosodásodat. Annyira abszolút mértékben így van ez, hogy ez számodra az egyetlen dolog. Ez **AZ A** dolog. Miért? Mert olyan nagyon sok életet töltöttetek már el ennek a kergetésével. Olyan sokat tanultatok már, olyan sok mindent feláldoztatok már ezért, olyan sokat szenvedtetek már ezért és most azt mondtátok: „*Ez az! Ez az!*”

Azért beszélek most erről, rögtön itt az elején ennyire komolyan, mert ezek alapján feltételezod, hogy minden dolog, ami jelenleg az életedben történik - *minden* - ebbe az irányba halad. Hoztál egy tudatos választást. Hoztál egy nagyon világos, egyértelmű és tiszta választást. Máskülönben most nem lennél itt! Máskülönben már rég nem lennél itt velünk. (Adamus kuncog) Megpróbálok nagyon komoly lenni! Elnézést uram, de egy bogár mászik az ajkán! (Nevetés, mert ezt egy hölgynek mondja, aki sombrero kalapot visel és bajuszt ragasztott magára) Hogyan is maradhatnék komoly ebben a helyzetben - édes Istenem - hogyan?!

Feltételezem, hogy miután hoztál egy tudatos választást a megvilágosodásodra, most mindaz, ami az életedben történik, erre fókuszál. Minden egyes esemény a megvilágosodásodról szól. Minden történés - amiket talán nem kedvelsz, hiszen a most történő dolgok a tisztulásról és a változásokról szólnak - de minden, ami csak történik, az a megvilágosodásodba torkollik.

Tudom, hogy sokszor azon tűnődtek: „*Mi történik? Miért nem értem ezt az egészet? Miért vannak ezek a mélypontjaim és csúcspontjaim?*” Drága barátaim, ez az *egész* a megvilágosodásról szól. Minden. Minden. Még csak fel sem kell tenned a kérdéseket arra vonatkozóan, hogy miért történik

ez a dolog, vagy a másik most az életedben. Minden a megvilágosodásodról szól.

Ez persze temérdek kérdést vet fel. Mi a megvilágosodás? - és sajnálatos módon nagy a zűrzavar ezzel kapcsolatosan. Mi a felemelkedés? Nagy zavar van ennek kapcsán. De legyen elég az, hogy önmagad, az isteniséged, az aspektusaid integrálását jelenti, ahol is minden egyes részedet egybehozod, egyesíted a fizikai testedben ebben az életedben.

Na most az, hogy ennek bekövetkezte után elhagyod-e ezt a testet vagy pedig itt maradsz és tényleg élvezed az életed, az majd ki fog derülni. Ez egy olyan döntés, amit én nem hozhatok meg helyetted. Még csak nem is akarlak oktatni téged ezzel kapcsolatosan. De a megvilágosodásod pillanatában majd tudni fogod. Tudni fogod. Nem kell ettől félned. Talán ez lesz a létező legnagyobb választásod, amit valaha is meg fogsz hozni. Semmi okod arra, hogy félj a fizikai tested elhagyásától. Ahogy ezt már korábban említettem, ezt már nagyon sokszor megtették. Ez nagyon könnyű.

Nagyon nehéz előre látni, beleérezni abba, hogy milyen is lesz a megvilágosodott állapotban való emberi élet és tudom, hogy el szoktatok ezen gondolkozni. „*Milyen is lesz megvilágosodottként fizikai testben élni?*” De jelen pillanatban, legalábbis ebben a pillanatban, az elme ezt még csak elképzelni sem képes. Képtelen rá. Te *képes vagy* elképzelni a kreatív részedben, a szívedben és az érzéseiden keresztül. De az elme még csak elképzelni sem tudja ezt. És ilyenkor az szokott történni, hogy az elme, az emberi oldal elkezd félni, elkezd tűnődni és elkezd meghátrálni, visszakozni.

Drága barátaim, nem tudtok már meghátrálni, visszafordulni. Tényleg nem. Már meghoztátok ezt a tudatos választást. Minden mozgásban van. És azzal, amit most tudtok, már nem mehettek vissza alukálni. Ez nem lehetséges. Pedig már többször is megpróbálkoztatok ezzel, csak hogy ez nem lehetséges. Túl sokat tudtok. Túl sok mindennek vagytok már tudatában.

De *képesek vagytok* a halogatásra. El tudjátok terelni magatokat, amiben lassan szakértökké váltok. Vagy pedig egyszerűen csak vesztek egy mély lélegzetet és nem féltek.

Drága barátaim, a múltkori Shoudban azt mondtam - hogy akár öt, akár ezer, ez nem számít, de egy pár emberi lény, aki a fizikai testében marad a megvilágosodása után, óriási változást fog jelenteni nem csak ezen a bolygón, de az összes többi birodalomban is. Ez nem könnyű. Egyáltalán nem az.

Bejövő energiák

Jelenleg nagyon intenzívek az energiák. Ezt mindenhol érzitek. És ezt még megtetézem azzal - bedobok most ide egy kis bombát - hogy igen, az energiák nagyon intenzívek, elvégre is 2012 van - és ezt még megtetézem azzal, hogy május 10-én egy teljesen új energia hullám érkezik be ide és ez úgy egy hétig fog tartani. És ez *szélsőségesen* intenzív lesz. Egy-két ilyenén már korábban is keresztülmentetek és tudom, hogy megint keresztül mentek majd rajta, de ezek a szélsőségesen intenzív energiák úgy egy hétig fognak tartani.

Ebben az az érdekes, hogy ezek nem napkitörésből érkező energiák, nem elektromágneses hullámok, hanem csak annyit mondok, hogy ezek igazi interdimenzionális energiák, amik most energetikailag bombázzák a bolygót - amikor megérkeznek, mélyen a Föld mélyére hatolnak és el fognak engedni valamit a Földből. Régi Energiát. Régi, beragadt múltat, történelmet. (a közönség néhány tagja sóhajtozik) Tehát képzeljétek csak el, ahogy ez a hatalmas...ó, nincs mitől félnetek! (Adamus mosolyog) Csak legyetek ennek tudatában!

Képzeljétek csak el, ahogy ezek az intenzív energiák beérkeznek ide és összeütköznek a Földben lévő megrekedt, beragadt energiákkal! Képzeljétek csak el, hogy mi fog ebből kisülni! (valaki beszél: „Földrengések”, valaki más pedig azt mondja: „Földi változások lesznek.”) Hmm. Nem feltétlenül... lehetséges, lehetséges. Intenzitás éri a fizikai testeteket, úgy egy hét múlva.

Mit fogtok akkor tenni? (a közönség válasza: Lélegezni)

MARTY: Nem javallott a szabadesés gyakorlása!

ADAMUS: Igen! Ne most ugorjatok ki a repülőből, hogy élveztétek a szabadesést! (nevet) Jó. Jó. Mofo ma nagyon topon van! Igen. Vagy, esetleg talán...(valaki azt mondja: Inni kell!) - mégis menjtek és élveztétek a szabadesést! (Adamus és a közönség nevet) Inni kell, mondjátok, hát igen! Talán *ez annak az ideje, hogy kilépjétek a rejtőzködésekből!* Talán ez annak az ideje, hogy élveztétek a szabadesést, vagy, hogy egy kis örültséget tegyetek, valami olyat, ami kiszed benneteket az elmétekből.

És ezt most tényleg érezni fogjátok a testetekben. Körülöttetek mindenhol érezni fogjátok ezt. Más emberek talán érezni fogják, talán nem. A Föld érezni fogja és ez földrengéseket és a vulkánkitöréseket eredményezhet. De nem feltétlenül. Nem feltétlenül lesz ez így, de ez is előfordulhat, amikor ilyen masszív energia szint érkezik be ide. Nagyon érdekes lesz látni, amikor majd a következő Shoudunkra összejövünk, hogy milyen hatásokkal járt ez az egész.

Van ebben egy analógia vagy egy metafora is. Ahogy ezek az energiák beérkeznek ide és becsapódnak a Földbe, akkor ezzel együtt becsapódnak a testetekbe is. Jelenleg hogy van a fizikai testetek? (a közönség kissé zúgolódik) Hmm. Hmm. Fájdogál egy kicsit. Egy kissé zavart. És ilyenkor mit teszel? Lélegzel. Lefölszed magad. Szereted azt a testet. Megeteted azt a testet! (valaki beszél: Hurrá!) Újra megeteted azt a testet! Ez nem annak az időszak, hogy olyan dolgokat tegyél, ami visszaél, rosszul bánik a testtel. Ez nem annak az ideje, hogy azt gondold, hogy önmagad éheztesésével kell lefogyasztanod a testedet. Egyél! Egyél bőségesen! Igen! (Adamus mosolyog)

Tehát drága barátaim, csak előzetes információként - ez nagyon intenzív lesz. Mindez része a bolygó fejlesztésének, fejlődésének. Néha, amikor azt mondjuk, hogy hatalmas energiák érkeznek be, akkor az emberek reakciója a következő: „*Ó! Meneküljünk a föld alá! Fussunk!*” Pedig, tudjátok, meg kell, hogy értsétek, hogy ezek az energiák egy gyönyörűsége és meghatározott célból vannak itt.

Ami jelenleg veletek történik az nem szabadon választható vagy tetszőleges. Ez nem csak úgy megtörténik - hogy is szoktátok ezt mondani? - valami történik...

DAVID: Szar történik.

ADAMUS: Látjátok, ezt ő mondta, nem én.

SART: Ez a szar része.

ADAMUS: Igen! Igen! Ez a felemelkedésed, a megvilágosodásod része.

Akkor most vegyünk erre egy mély lélegzetet!

Üdvözljük ezeket a beérkező energiákat! Május 10-e. Május 10-én kezdenek ide beérkezni. Ez hatalmas energia! Támogató! *Téged támogat!*

Na most, amennyiben vannak olyan dolgok az életedben, amik határhelyzetben vannak, akkor ez az energia át fogja lökni ezeket a dolgokat azon a határon vagy így, vagy úgy. De ez nem egy jó dolog? (valaki azt mondja: Igen! . valaki más pedig azt, hogy: Nem.) Nem. (Adamus és a közönség nevet) Szívósak vagytok ma. Kitartóak.

Szent Shoud

Akkor most beszéljünk egy kicsit! Ez egy szent Shoud - vagy legalábbis én azt gondoltam, hogy ez egy szent Shoud. (nevetés) Benne lett volna a nyitóbeszédemben - „Szent Shoud” és most tessék,

nézzétek meg, mit tettetek velem! De attól ez még tényleg egy szent Shoud. A Shoud egy olyan szó, amit Tóbiás használt először. Ez egy ősrégi héber szó. És a jelentése szent összejövétel, ihletett összejövétel.

Tehát itt vagyunk, ezen a nagyon szentséges Shoudon és ezen a szentséges Shoudon nyugodtan nevezhetünk. (Adamus nevet) Bármit megtehetünk, amit csak akarunk. Kávét kortyolgathatunk, bort iszogathatunk, nevezhetünk, sírhatunk, önmagunk lehetünk, érdekes ruhákba öltözhethetünk, sőt, még táncolhatunk is, ha arra támad kedvünk. Egy szent Shoud önmagatok - az egész Shaumbra - kollektív együttműködéséről szól, mert mind hozzáadjátok az energiátokat. Cauldre és Linda is hozzáadja a magáét. Aandrah és On is hozzáteszik a magukét. És mindazok is, akik most online néznek minket. Mindazok, akik majd később kapcsolódnak ehhez a munkához, ők is hozzáadják az energiájukat ehhez a szentséges Shoudhoz.

És azért beszélek ma erről, mert ti, drága barátaim, egy nagyon kényes, érzékeny, csodálatos, ugyanakkor mégis egy igen törekeny létállapotban vagytok. Az emberi létezésből most keltek át az istenemberi létezésbe. Most léptek ki önmagatok mentális, elme korszakából és léptek be a kreatív-mentális isteni korszakba. A dolgok elengedésre kerülnek az életetekből. Új, váratlan dolgok vannak beérkezőben. Ez egy rendkívül törekeny időszak. És jó, hogy mégis tudtok nevetni. Örömteli, hogy képesek vagytok nevetni, mert hallom, ahogy egyikőtök most azt mondja: „*Igen, ha nem nevetek, akkor bizony sírni fogok.*” De örömteli, hogy képesek vagytok nevetni mindezen.

Ez a mi összenergiánknak egy egyedi kombinációja és ezt csak itt és csak így lehet megtenni.

És mivel én ezt tiszteltem és mivel tudom, hogy jelenleg min mentek keresztül, ezt csak itt lehet megtenni. Seholy máshol. És ez most egy üzenet azoknak, akik azt állítják, hogy az én nevem alatt csatornáznak és azoknak is, akik állítólag Shoud-okat tartanak: Az nem helyénvaló, nem megfelelő. Ez itt történik. Ezzel a csoporttal. Ezzel az üzenet közvetítővel. Ezzel a csapattal. Ez az a stáb, aki ezt az egészet összehozza. Tóbiásnak és Kuthuminak nem ugyanezek voltak az igényei. Ők egy kicsit másmilyen energiával dolgoztak.

Amikor eljöttem közetek, a legelső üzenetemben kijelentettem: „*Ez lesz az!*” Ez az egy csatornázó, ez az egy csoport, akihez beszélek. Ez az. És mindenki másnak leszek olyan bátor, hogy azt mondom, hogy még egy jó napon is kusza, zavaros, egy rossz napon pedig téveszmében ringatja magát vagy tisztességtelen csaló. Hű! Hm. (valaki beszél: Ámen) És ez csak a kezdet. (Adamus kuncog)

Megértem, hogy Linda és Cauldre egy kissé ki vannak merülve a legutóbbi útjuk következtében, amit én nagyon élveztem. Ó! Mm! Franciaország, szeretet és bor! Hát vágyhat ennél többre az ember? De megértem, hogy emiatt egy kissé kimerültek, azért ma egy kis váltáshoz fogunk folyamodni. Ahogy ezt már demonstráltátok, több energiát fogunk behozni tőletek. És én is többet hozok be a sajátomból. És így Cauldre és Linda egy kicsit hátrébb léphetnek. Attól még meg van ez az összeolvadás, csak egy kissé megváltoztatjuk itt az arányokat.

Tehát most az a kérdésem hozzátok: hogyan akarjátok ezt a mai napot? Őszintén és vitákkal? (A közönség kiabál: Igen!) Vagy pedig gyengéden és táplálóan? (A közönség nagy részének a válasza: Nem!) Edith gyengéden és táplálóan akarja. Csak egy perc! Hadd nézzek meg valamit! Sajnálom Edith, de a mai napra kifogytunk a gyengéd táplálásból! (nevetés) Szeretnéd a másik választékunkat kérni az étlapunkról? (Adamus nevet) Őszintén és vitákkal. És akkor ez így lesz. Egyenesen, nyíltan fogunk beszélni a dolgokról.

Én igazából csak egyetlen egy dolgot szeretnék elmondani ebben az egész Shoudban, amihez csak öt perc szükségeltetik. De élvezem a beszélgetést, szeretek itt lenni veletek, élvezem ennek a Shoudnak a folyamatát, ahol is az összes energiát egybegyűjtjük.

Akkor miről is beszéljünk ma? Idehoznátok a táblát? (David odaviszi a táblát az élő zene területére)

Igen. A zene.

Kérdések

Akkor most ennek a Shoudnak a gyors összegzéseképpen: „*Mi folyik? Mi történik most a Shaumbrával? Mik az érzések? Mik a kérdések? A hétköznapi dolgoktól eltekintve milyen nagy kérdések foglalkoztatnak benneteket?*” Linda, kedvesem, ha megtennéd, ha lennél olyan szíves és felírnád ezeket a táblára!

1. Hogy vagyok, hogy állok?

Ez az első számú kérdés, amit mostanság a legtöbbet hallunk tőletek: „*Hogy vagyok?*” Mármint, nem én, hanem ti - én tudom, hogy én remekül vagyok - de ti hogy vagytok. „*Hogy vagyok?*” És ez érdekes. Ez egy kissé megváltozott. A múltban másfajta kérdéseitek voltak, de most azt kérdezitek: „*Hogy vagyok, hogy állok most?*”

Ez egy jó kérdés. Hogy vagy? Hogy állsz? A körülményekhez képest kivételesen jól. Kivételesen jól. Még mindig ebben a fizikai testben vagy és ez egy nagy dolog. Még mindig itt vagy. Ez jó. Egy nagyon nehéz folyamaton mentek keresztül. Ez nehéz a biológia számára, mert az egész egy újra megmunkáláson, egy átépítésen megy keresztül. Ezért aztán nagyon könnyű kilépni a testből.

Ezalatt nem feltétlenül a halált értem, csak azt, hogy nem a testedben élsz. Emlékeztetned kell magad arra, hogy jelen légy, hogy a testedben légy. És lényegében érdekes megjegyezni - apropó, ez egyféle tanulmányi értesítő - érdekes megjegyezni, hogy tulajdonképpen elkezditek megszeretni azt a testet. Ó, az oly hosszan tartó szeretet hiány után, a sok testet ért minden elképzelhető kritika után most végre elkezdtek - nézzétek - felöltözni! (rápillant valaki öltözetére) Elkezditek szeretni a testet! Szeretni azt a létezést, amiben sétáltok és táncoltok.

Eljött a tánc ideje? (kérdézi Lulut, aki egy csodás csillogó ruhát visel) Akkor táncoljunk! Most van a Cinco de Mayo. (ez egy mexikói ünnep) Ma Shoud van. Ma van Buddha születésnapja. Táncoljunk hát! (Lulu előrejön, a közönség tapsol) Csodálatos öltözet. Fantasztikusan nézel ma ki! Húha!

LINDA: Nahát! (a közönség tapsol és füttyül)

LULU: Táncolhatok ott?

ADAMUS: Igen. Kemény felületre van szükséged?

LULU: Ez egy kicsikét váratlan, szóval így csak....

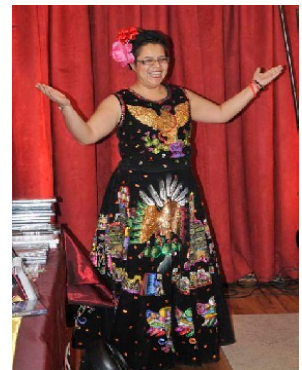
ADAMUS: Vegyél egy mély lélegzetet!

(egy fajta sztepp táncot táncol el, a közönség és Adamus tapsol)

Köszönöm. Köszönöm. Ez csak egy ilyen Shoudon eshet meg. Csak egy Shoudon.

Akkor most térjünk vissza a „*Hogy vagyok, hogy állok?*” kérdéshez. Jól. Kivételesen jól a körülményekhez képest. Az a tény, hogy képesek voltatok ezt az egészet így összetartani a nehézségeitek ellenére - ez csodálatra méltó. Nagyon, nagyon jó. Egy kissé túl sok az aggodalom és a kétség jelenleg. De erről kicsit később beszélni fogunk. Még mindig túl sokat aggódtok amiatt, hogy hogy vagytok, hogy álltok.

Kivételesen jól vagytok, jól álltok. Képesek lennétek erre egyszerűen csak venni egy mély lélegzetet és elismerni? Sokan vannak, akik ugyanezen az úton kezdtek járni, de még sem jutottak el

ilyen messzire. Sokan feladták ezt - feladták ezt a jelenlegi életüket, feladták ezt az egész megvilágosodási folyamatukat - de ti még mindig itt vagytok. És nevettek. Nevettek! Ez bámulatos. És a dolgok kihívásokkal járnak, ami jó! Kihívásokat intézel a benned és a szervezetekben fennálló régi hitrendszerekhez, itt, a Bíbor Körön belül. Ez bámulatra méltó!

Tehát, hogy hogy haladsz? Kivételesen jól. Én erre egy ötöst adnék - *adok* - nektek. Abszolút. (a közönség tapsol) Ki vagyok én, hogy ötösöket osztogassak nektek, de ez van. Ez van.

2. Mit kellene másképpen tennem?

A következő kérdés, amit fel szoktatok tenni: „*Mit kellene másképpen tennem? Mit kellene másképpen tennem?*” És ezt sokszor halljuk tőletek. „*Mi az, amit most másképpen kellene tennem?*” És most meg fogom kérni Lindát, aki nagyon el van foglalva az írással, hogy menjen ki a közönséghez és kérdezze meg: Szerinted mi az, amit másképpen kellene tenned, amitől mindez egy kicsit könnyebb lehet, kicsit élvezetesebb lehet, aminek a következtében tényleg, igazán lehetővé teszed magadnak, hogy az előnyödre váljon ezeknek az energiáknak a bejövetele? Mit kellene ehhez máshogy tenned? Megkérlek, hogy állj fel!

CAROLYNE: Egyszerűen csak el kellene engednem.

ADAMUS: Mit?

CAROLYNE: Mindazt, amiről csak tudod, amiről azt gondoltam, hogy az fontos az életemben, mindazokat a dolgokat, amikhez ragaszkodtam, tudod, hogy mindent megpróbáltam tökéletesen csinálni. Csak próbálkoztam...és így nem sikerül azzá lennem, aki valójában vagyok, mert azt gondolom, hogy mindez a többi dolog kell, hogy legyek.

ADAMUS: És akkor miért nem engeded ezeket el?

CAROLYN: Nem tudom. Nem tudom.

ADAMUS: Úgy értem, egyértelműen élvezed ezeket a dolgokat?

CAROLYN: Nem!

ADAMUS: Nem?

CAROLYN: Nem. Nem kifejezetten.

ADAMUS: Nem, de azok mégis még mindig ott vannak az életedben.

CAROLYN: Igen.

ADAMUS: Tehát van bennük valami, amit még mindig élvezel. Van bennük valami, amit....

CAROLYN: Valami, amihez ragaszkodom.

ADAMUS: ...amihez még mindig ragaszkodsz. Ez valamiféle célt szolgál, máskülönben már nem lenne ott.

CAROLYN: Igen.

ADAMUS: Igen.

CAROLYN: Ezért aztán tovább kell csinálnom, nem igaz?

ADAMUS: Nos, egyszerűen csak lásd meg, mik ezek a dolgok és hogy miért élvezed még mindig azt, hogy a helyes dolgot kell tenned, hogy a szabályokat kell követned és más emberekért kell bármit is megtenned.

CAROLYN: Talán azért, tudod, mert túl nagy hangsúlyt fektetek arra, hogy mások mit gondolnak

rólam.

ADAMUS: Igen. Jó. És ezt mikor engeded el?

CAROLYN: Mert ha elengedem ezt, akkor pusztán csak önmagam lehetek.

ADAMUS: Igen. És akkor ők talán....

CAROLYN: És engedjem el ezt az egészet.

ADAMUS: Akkor ők talán nevetségessé tesznek vagy kigúnyolnak, de hiszen már most is éppen ezt teszik, ezért aztán ez nem számít. (nevetés) Igen.

CAROLYN: Ne merészeljetez kinevetni engem! (nevetés)

ADAMUS: Jó.

Tehát mi az? Amikor azt kérdezed, hogy mit kellene máshogy tenned? Mit kellene másképpen tenned?

JOYCE: Csak el kellene engednem az összes régi berögzött megszokásaimat.

ADAMUS: Igen. Mint például?

JOYCE: Az összes olyan dolgot, amiről azt gondolom, hogy meg kell tennem.

ADAMUS: Nevez meg egyet közülük!

JOYCE: Ó, például, hogy mindig rendnek és tisztaságnak kell lennie. Ezeket a napi, rutin dolgokat.

ADAMUS: Igen. És miért vannak ott ezek benned?

JOYCE: Mert erre nagyon jól megtanítottak.

ADAMUS: Igen. Amit én ebből igazán kihallok, az sokkal inkább a sok-sok emberi részlet, a programozottság, a kondicionálás elengedéséről szól, amik mind azt mondják neked, hogy ezeket a bizonyos dolgokat meg kell tenned, kötelességed megtenned. És ezek a dolgok azok, amik *tényleg* lenyomnak, leszorítanak téged.

JOYCE: Igen. Teherként nehezednek az emberre.

ADAMUS: Teherként nehezednek az emberre.

JOYCE: És ezt mostanában vettem észre.

ADAMUS: És elképesztően sok időt töltesz - nem csak te, hanem mindannyian - elképesztően sok időt töltötök azzal, hogy kidolgozzátok az élet minden egyes apró kis részletét. Az élet részleteit. És erre végeredményben egyáltalán nincs szükségetek. Van egy elméletem. Szerintem néha ezt azért teszitek, mert ez egy elterelés. Néha azért csináljátok ezt, mert azt hiszitek, hogy ha nem teszitek ezt, akkor *bumm!* - már itt sem vagytok ezen a bolygón. Más szóval, ez valami olyan, ami maradásra készítenet benneteket.

JOYCE: Hát a tömegetudat ezt jócskán ránk is dobja.

ADAMUS: És a tömegetudat, abszolút. De mindannyian el fogtok jutni arra a pontra, ahol is tényleg nem törődtek már annyira a tömegetudattal. És ez egy jó dolog. Ez egy jó dolog.

Következő! Mit kellene másképpen tenned?

EDITH: Fel kellene vennem egy takarítónőt! (nagy nevetés és taps)

ADAMUS: Segíts ezt megértenem! Azt akarod, hogy valaki más takarítsa fel a szemetedet?

EDITH: Pontosan.

ADAMUS: Jó. Jó. Jó. Jól meg fogod fizetni?

EDITH: Igen.

ADAMUS: JÓ. Jól fogsz vele bánni?

EDITH: Igen.

ADAMUS: Jó. Jó. És akkor ezt eddig miért nem tetted meg?

EDITH: Szegény vagyok.

ADAMUS: Hogy mi vagy?

EDITH: Be kell hoznom a bőséget. Hadd fogalmazzam újra!

ADAMUS: Nem, nem kell azt behoznom. Hiszen az már itt van.

EDITH: Hát akkor meg elő kell ásnom. (nevetés, Adamus kuncog)

ADAMUS: Egyszerűen csak meg kell látnod, hogy az már itt van. Igen. Fel kell ismerned, hogy lényegében semmit sem kell tenned - és ez most egy felvezetés egy gyakorlathoz, amit meg fogunk csinálni - és ezt meg kell értened.

Nem tudod kívánsággal behozni a bőséget. Nem tudod kigondolni a bőséghöz vezető utadat. Ez már ott van, kedves Edith. A kérdés csak az, hogy mikor fogsz ennek tudatára ébredni?

EDITH: Jó meglátás.

ADAMUS: Mikor fogod....

EDITH: Megmutatnád, hogy hol van? (nevetés)

ADAMUS: Később kedvesem. Előbb erre rá kell ébredned, fel kell ezt fognod és ez egy alapvető metafizikai, spirituális, pszichológiai dolog. Már minden ott van benned, beléd lett építve, a dualitás mindkét oldala. Benned van a bőség és a bőség hiánya is. Ez már ott van. De bizonyos okokból kifolyólag te a hiányt választod. És igen, egy bizonyos ponton belefáradsz ebbe és egyszerűen csak túllépsz rajta. Abszolút.

A bőség sokkal természetesebb, mint a bőség hiánya. Abszolút. Jó.

Bőség - és most egyenesen a szemedbe nézek - *a bőség egyenesen arányos az élet iránti vágyaddal.* (valaki azt mondja: Húha!) Pontosan megegyezik az élet iránti vágyaddal. Tehát egyáltalán semmi rejtély sincs abban, hogy sokan bőség problémákkal küszködtek. Miért? Mert nem vagytok biztosak abban, hogy itt akartok-e maradni. Máris rátérünk erre. Máris bele fogunk ebbe menni.

Amikor úgy döntesz, hogy tényleg itt akarsz lenni, amikor úgy döntesz, hogy *létezni* akarsz, akkor egyszerűen bőségben vagy. Akkor az összes energia beszáguld.

Az energiák jelenleg szó szerinti értelemben véve szolgálnak benneteket. Amennyiben nem vagy egészen biztos abban, hogy itt akarsz lenni ezen a bolygón, amennyiben a kerítés szélén ücsörögsz, amennyiben egy szellőre vársz, ami majd így vagy úgy, de lefúj téged arról a kerítésről, hogy aztán a szellőt vádolhasd majd, csak hogy ne kelljen felvállalnod a felelősséget, akkor pontosan ilyen szintű energia fog bejönni és támogatni téged. Vagyis nem túl sok. Éppen csak annyi, amennyi elegendő a megélhetésedhez, a túlélésedhez. Éppen csak elegendő ahhoz, hogy folytasd az életedet. És a legtöbben ezen a ponton vagytok. Nem azért van ez így, mert nem jöttél még rá a bőségre. Hanem azért, mert *még nem döntötted el, hogy itt akarsz lenni vagy nem!* (megrázza Joe-t) Nem akarok itt most senkire sem mutogatni. (nevetés)

Úgyis mondhatnám, hogy ez az önmagad mellett való elkötelezettségéről szól, arról az elkötelezettségéről, hogy itt akarsz lenni, minden „de” „és” vagy „ha” nélkül. Nem - na ez a kedvencem - „*ha nyerek a lottón, akkor tényleg itt akarok majd maradni. Akkor itt akarok lenni.*” Nem, nem, nem!!! Ez nem így működik. Válaszd azt, hogy itt maradsz és nyerd a lottón később!

Értitek? Ez így....a bőség tényleg annyira egyszerű. Annyira nagyon egyszerű. Ennek az élet élvezetéhez van köze. Jó. Mi az, amit még másképpen akartok tenni?

LUCIA: Nos, azt hiszem, hogy tényleg meg kellene bíznom - igazán meg kellene bíznom - úgy értem tényleg meg kellene bíznom magamban. Magamban.

ADAMUS: Igen és akkor miért nem teszed?

LUCIA: Nos, vannak mélypontjaim és csúcspontjaim. Amikor tényleg megbízom magamban, akkor tényleg látom, hogy az energiák hogyan működnek és hogy a dolgok hogyan változtak meg valójában.

ADAMUS: Miért is ne bízna meg egy lény....(együtt állnak és közvetlenül belenéznek a kamerába) miért is ne bízna meg egy lény saját magában?

LUCIA: Nos, azért, mert....(vihorászik). Mert akkor tényleg felelősséget kell vállalnod és ez igaz felelősség felvállalást jelent.

ADAMUS: És ez nem ijesztő? (Lucia vihog) Borzasztó. (Adamus kuncog) Azért, mert...megválaszolom számodra a kérdést.

LUCIA: Igen.

ADAMUS: Mert voltak az életedben olyan helyzetek, amik szerinted elromlottak.

LUCIA: Igen.

ADAMUS: Mert tettél dolgokat, amik miatt elítéled magad, mert szerinted rosszul tetted azokat. Mindannyian megengedték ezt magatoknak a múltban, miközben azt gondoltátok, hogy megnyíltok és egyszerűen csak kifejezitek magatokat és egyszerre csak mi történt? (valaki beszél: „Leválták a fejedet!”) Igen, leválták a fejedet érte. Pontosan. Vagy máglyán égettek el, vagy valami hasonló történt. Tehát ezek réges-régi emlékek, amik még mindig ott vannak.

De most már itt az ideje, hogy ezeket elengedd! Tényleg itt van, mert ez lényegében *csakis* az önmagadba vetett bizalomról szól.

LUCIA: Na igen.

ADAMUS: Igen. És amikor ezt megteszed, elengeded, akkor a dolgok meg fognak változni. Ó, a többi ember erre reagálni fog. Sokan azt mondják majd neked, hogy arrogáns lettél, hogy teljes egészében csak magaddal vagy elfoglalva és ez az a pont, amikor veszel egy mély lélegzetet és megmutatod nekik a pólódat. (nevetés) És azt mondod nekik: „*Igazad van.*” Jó. Mi van még?

LUCIA: Meg kell nekik mutatnom a pólómat? (vihog)

ADAMUS: Igen.

LUCIA: A kamera előtt?

ADAMUS: Igen. Jó. Mi van még?

LINDA: Nézd csak mire veszed rá a szép olasz lányokat. Ühüm. Ühüm.

ADAMUS: Büszke vagyok.

LINDA: Nem, én itt most a pólókról beszélek.

ADAMUS: Igen.

CAROLE: Éld meg a bakancs listádat!

ADAMUS: Éld meg a bakancs listádat!

CAROLE: Igen.

ADAMUS: Mi az a bakancs lista?

CAROLE: Azok a dolgok, amiket mindig is meg akartál tenni.

ADAMUS: Igen.

CAROLE: Azok a jó dolgok, amiket mindig is meg akartál tenni.

ADAMUS: Jó. És mi az, amit te meg akarsz tenni?

CAROLE: Utazgatni akarok.

ADAMUS: Utazgatni. Jó. Jó. És merrefelé? (valaki súgja: Franciaországba)

CAROLE: Egyiptomba! (nevetés)

ADAMUS: Franciaország után Egyiptomba.

CAROLE: Franciaország után! Rendben!

ADAMUS: Jó. Akkor tedd meg!

CAROLE: Hm.

ADAMUS: Miért van ez a habozás?

CAROLE: Bőség.

ADAMUS: Ó!Ó!Ó! Adjatok nekem egy bakancsot, amibe behányhatok! (kis nevetés)

CAROLINE: Bőség.

ADAMUS: Érted mi történik?

CAROLE: Ühüm.

ADAMUS: Itt álmodozol arról, hogy elutazz Egyiptomba - ami fenséges - elutazni Egyiptomba és ez egy bámulatos élmény. Akkor menj el! És amikor ezt mondtam neked, akkor te - Jujj! - máris meghátráltál, visszahúzódtál. Mi történt? Á, az elme elkezdett bekapcsolódni.

CAROLE: Pontosan.

ADAMUS: Ma erről fogunk beszélni. És ekkor bejön a félelem, ami rákezd: „szükségem van valakire, akire rátámaszkodhatok, akire rábízhatom magam (rátámaszkodik Lindára) Megérdemlem ezt? Érdemes vagyok erre?”

CAROLE: Megérdemlem?

ADAMUS: Van rá pénzem?

CAROLE: Pontosan.

ADAMUS: Pontosan. És hú, talán ez annyira másféle és furcsa lesz, hogy nem leszek képes az kezelni.

CAROLE: Így igaz. (vihog)

ADAMUS: Igen, igen, igen. És mi van akkor, ha lezuhan a repülőgép?

CAROLE: Ó, ez engem nem zavar. (vihog)

ADAMUS: Pedig kellene, hogy zavarjon. Ez az egyik olyan....(nagy nevetés) Tehát ekkor ez az egész meghátrál, visszafordul és miért is??!! Utazz el Egyiptomba! Menj el Egyiptomba! Élvezd

teljes mértékben! Vidd magaddal a szellemedet! Vidd magaddal az aspektusaidat! Rá fogsz jönni, hogy egy páran már ott is vannak! Már előtted odaérték.

CAROLE: Adósságba verem magam.

ADAMUS: Miért? Miért vernéd magad adósságba?

CAROLE: Mert még nincs meg rá a pénzem.

ADAMUS: De igen, meg van! Pontosan ott van! Látod, hogy ez mekkora örület? Tudod, egy bizonyos értelemben a felemelkedést és a megvilágosodást választottad. Az életedben most minden erre fókuszál, ezt akarja támogatni és be akar ide jönni. Ugyanakkor viszont, itt van ez az emberi rész... (valaki tüsszent) Ezzel a tüsszentséssel még Jézust is képes vagy lerobbantani a keresztről! (nagy nevetés)

És...ó, Cauldre váratlanul felébredt! Visszatért. Látod Cauldre? Kicsit elmész innen és látod máris mi történik?!

Szóval minden a megvilágosodásodon dolgozik és a megvilágosodásod egy része az a bakancs lista, azoknak a dolgoknak a megtétele, amiket mindig is meg akartál tenni és akkor BUMM!!! Egyszeriben csak: „*Nincs meg rá a pénzem*” De igen, meg van! Abszolút meg van rá a pénzed! Egy kis életöröm! Ez a bőség. Egy kis szenvedélyes vágy az élet iránt, hogy azt mondd: „*A fenébe is! El fogok menni Egyiptomba!*” Elképesztő! És egyszeriben csak ott terem a bőség, mert az a szenvedélyre, a választásra, az élet élvezetére reagál.

De ha egész álló nap csak a székedben ücsörögsz és azon töprengsz, hogy mit is kellene tenned, ha azon aggodalmaskodsz, hogy milyen is lehet a megvilágosodás, ha azon töprengsz, hogy hogyan fogod kifizetni a számláidat, sőt, még azon is, hogyan éled túl az életed hátralévő részét, akkor az energia *pontosan ezt fogja szolgálni az életedben*. És szó szerint ezt fogja szolgálni egészen gyönyörűséges módokon, mert te ezt műveled: „*Nem tudom mit kellene tennem!*” És akkor pontosan ezt is fogod kapni, sok-sok „nem tudom-ot.”

Ez bőséges, ahogy ezt Aandrah is elmondhatja neked. A semmi bőségét fogod így kapni! (nevetés) Akkor annak a bőségét fogod kapni, hogy „*üljünk csak itt továbbra is és gondolkozzunk rajta még!*” Azt fogod kapni, hogy: „*Itt van ez a bakancs listám, de nem leszek azt képes megvalósítani, megélni.*” Ó, hát bőségesen, elképesztően pontosan azt teszed, amit választasz.

De amikor kirúgod magad ebből, hogy így fogalmazzak, amikor túllépsz ezen az elme dolgon, amikor örülsz annak a ténynek, hogy itt vagy és hogy meg fogsz világosodni, amikor örvendezel azon a tényen, hogy milyen bámulatos tapasztalás is embernek lenni, sőt, ami még ennél is jobb, megvilágosodott embernek lenni, akkor az energiák elkezdenek hirtelen beszáguldani.

És akkor ezek az energiák, amik egy héten belül elkezdenek ide megérkezni, ahelyett, hogy feldönténének vagy elsodornának, felemelnek majd téged. Igen.

CAROLE: Oké, ez jó ötlet!

ADAMUS: Igen, remek ötlet! Ez nem csak egy jó ötlet, hanem egész egyszerűen fenomenális ötlet!

CAROLE: Pontosan.

ADAMUS: Jó, köszönöm.

CAROLE: Köszönöm.

ADAMUS: Azt lefogadom. Motivációs beszédekkel kellett volna világ életemben foglalkoznom! (nevetés) Elég volt már ebből a spirituális munkából!

LINDA: De hát motivációs beszédeket tartasz.

ADAMUS: Következő. Mit tennél másképpen? Mit kellene másképpen tenned?

PETE: Szerintem semmit sem kellene tennem.

ADAMUS: Nem kell tenni.

PETE: Nem kell tenni.

ADAMUS: Jó.

PETE: És ezalatt azt értem, hogy van egy tervem a felemelkedésemre vagy megvilágosodásomra és azt tényleg fel kellene adnom.

ADAMUS: Jó!

PETE: És igazából...van egy másik is, ami még az enyémnél is jobb és az akkor érkezik meg, amikor feladom az összes saját egyéni elképzelésemet erről.

ADAMUS: Igen.

PETE: Igen.

ADAMUS: Pontosan. És ismételten Pete, ma pontosan erre tartunk ezzel a fókusszal. Ez többé nem a cselekvésről, a megtételről szól. Csinálunk egy gyakorlatot annak érdekében, hogy ezen túllépjünk. Jó. Nagyszerű. Következő.

ALIYAH: (kisgyerek) Japánba szeretnék menni.

ADAMUS: Értem. Miért pont Japánba?

ALIYAH: Mert ott van a testvérem.

ADAMUS: Á, ez egy jó ok. És mikor szeretnél odamenni?

ALIYAH: Ma. (nevetés)

ADAMUS: Ez jó. Ez jó. És mit csinálnál Japánban, ami egy csodálatos ország?

ALIYAH: Aludnék. (nevetés)

SHAUMBRA: Pont, mint a Shaumbra! (nevetés) Ők a megvilágosodás felé tartanak. És el fognak aludni. (Adamus nevet) Jó. Köszönöm. Köszönöm. Még jöhet egy pár.

PAULA: Egy pillanatra vissza szeretnék térni a bizalom témájához.

ADAMUS: Jó.

PAULA: Mindig, amikor eljutok erre a pontra magamban, megjelenik egy fantázia kép a fejemben arról, hogy levágják a fejemet.

ADAMUS: Igen.

PAULA: Oké. Szóval újra...

ADAMUS: Fantázia kép?

PAULA: Nos, hát igen. Úgy értem, amikor eljutok ide a bizalomhoz magamban, akkor ez megjelenik, ott van. Kézzel fogható és olyan, mintha.....ez egy fal és biztos vagyok benne, hogy ilyenkor nem vagyok egyedül.

ADAMUS: Pontosan.

PAULA: Szóval, amikor ezt az előbb említetted, akkor nagyon megfogtál ezzel.

ADAMUS: Igen.

PAULA: És ilyenkor mit kellene tennem?

ADAMUS: Hogy mit kellene tenned? Nos, veszel egy mély lélegzetet és tudatosítod magadban, hogy a felemelkedés, a beteljesedés a létező legfontosabb dolog. Bármikor visszatérhetsz egy újabb életbe egy másik fejjel. (nevetés, Adamus kuncog)

PAULA: Nos, tudod, ahogy erről az előbb beszéltél, rájöttem, hogy ennek a múltban történt dolgokhoz van köze.

ADAMUS: Ó, hát abszolút, teljes mértékben!

PAULA: És eddig erre még nem is gondoltam.

ADAMUS: Abszolút. Sok minden, amit te és a többi Shaumbra is megtapasztalt - a máglyán való elégetést, a fejek levágását, a nyelvek kivágását - ezt a nyelv kivágást mindig nagyon gyűlöltem - szóval ezt a sok különböző kínt és amikor...

SART: Hát igen!

ADAMUS: Ezek a dolgok sokatokkal megtörténtek, akik most itt vagytok. Ezért amikor elkezdtek megnyílni és önmagatokká válni, akkor természetes, hogy bejön ez a félelem. Mi ez? Mi ez?

LINDA: Aspektus.

ADAMUS: Ez egy aspektus. Mit teszel az aspektusokkal?

PAULA: Behívom őket, szeretem őket, partira hívom őket és utána tehetik a saját dolgukat.

ADAMUS: Pontosan. Üdvözlöd őket. Létrehoztál egy biztonságos teret magadban, a valóságodban számukra. Érezniük kell azt az érzést belőled, hogy üdvözlöd őket, fejjel vagy fej nélkül.

PAULA: Oké.

ADAMUS: Jó. Köszönöm.

PAULA: Köszönöm.

ADAMUS: Igen.

STEPHANIE: Szerintem, nos az egészség.

ADAMUS: Az egészség. Mi van vele?

STEPHANIE: Akarom az egészséget, de valamilyen okból kifolyólag mégis a drámát részesítem előnyben a teremtéseimnél.

ADAMUS: Igen. És ismételten, miért van ez így? Mi az az egészségügyi probléma jelenleg bárkinél is?

STEPHANIE: Ó, istenem, csak az, hogy tényleg teljesen éljek. Úgy értem, olyan ez, mint...

ADAMUS: De miért van ott egyáltalán az az egészségügyi probléma?

STEPHANIE: Miért van ott?

ADAMUS: Igen.

STEPHANIE: Na ez az egymillió dolláros kérdés.

ADAMUS: Csak úgy ott van? Csak azért van ott, mert fizikai testben élsz és ebből következően kell, hogy egészségügyi problémáid legyenek?

STEPHANIE: Nem tudom. Úgy értem, már négyszer voltam rákos.

ADAMUS: Igen, az túl sok. Túl sok.

STEPHANIE: Ezért aztán úgy tűnik, mintha valami többről lenne itt szó, mint csak...

ADAMUS: Mint, hogy csak a...

STEPHANIE: Csak a véletlen műve lenne.

ADAMUS:....statisztikai szerencsétlenség lenne.

STEPHANIE: Igen.

ADAMUS: Igen. Tehát mi van olyankor, amikor fennáll egy egészségügyi probléma? Ez nagyon egyszerű. (David válasza: Önmagunk szeretete.)

STEPHANIE: Önmagunk szeretete.

ADAMUS: Igen. (valaki beszél: Ez egy kifogás arra, hogy ne éljünk.) Kifogás, hogy ne élj.

STEPHANIE: Pontosan.

ADAMUS: Lehetek teljesen bátran őszinte veled?

STEPHANIE: Abszolút.

ADAMUS: Igazán?

STEPHANIE: Igen.

ADAMUS: Harmadjára is megkérdezem, tényleg, tényleg?

STEPHANIE: Igen, tényleg, tényleg.

ADAMUS: Oké, rendben. Figyelem.

STEPHANIE: Igen.

ADAMUS: Figyelem. Sok figyelem.

Ne ítélj el magad! Ez nem rossz. Mind megtettétek ezt korábban, mert ezen a módon rengeteg figyelmet kaphattok másoktól. Olyan figyelmet, amit a betegség előtt nem kaptatok meg, olyan figyelmet, amit mindig megadtatok másoknak, de soha nem kaptatok azt vissza. Ezért váratlanul egy egészségügyi problémád támad és így nagy figyelmet kapsz. Ez energia táplálkozás - nem rosszindulatú táplálkozás - de nézd csak meg, hogy mit tesz ez veled. És ez végül eljuttat oda, hogy felkelti a saját figyelmedet, de mekkora fájdalom és szenvedésen kell átmenned ahhoz, hogy eljuss a saját magad figyelméig.

Nem ezt érdeled. A ráknak elsősorban a gyűlölethez van köze - a gyűlölet energiájához, elsődlegesen az öngyűlölethez - ezért ezt magadra veszed és ez egészen addig vissza fog térni, amíg nem szereted magad feltétel nélkül és amíg be nem fejezed azt, hogy a körülötted lévő emberek figyelméből táplálkozz. És ez a figyelem érkezik az orvostól, a Shaumbrától, azoktól az emberektől, akik most azt gondolják, hogy: „*Ó, nagyon sajnálom őt, amiért rákos volt.*”

STEPHANIE: Nos, úgy gondolom ez részben azért is van így, mert az apám orvos volt és szinte soha nem volt otthon.

ADAMUS: Igen.

STEPHANIE: És ez volt az én...úgy értem legelőször 19 éves koromban jelent meg a rák és úgy éreztem, hogy ez lenne a módja annak, hogy megpróbáljam őt visszaszerezni.

ADAMUS: Pontosan. Pontosan. Nagyon jó megfigyelés. Nagyon jó megfigyelés, de nem éri meg.

STEPHANIE: Nem.

ADAMUS: Nem. Ez maga a pokol.

STEPHANIE: Ó, igen.

ADAMUS: Ez maga a pokol. Fárasztó és így tényleg nem tudod élvezni az életet. Akkor némi mély lélegzéssel helyezd magadra a figyelmedet. És kapcsolódj le mindenről, amit valaki mástól kapsz. Utasítsd azt vissza! Nem mintha ők ezt tudatosan kínálnák fel neked, de attól még felkínálják. Mondj nemet! Magadtól fogod ezt megkapni.

Ez a dolog, amit a lelketeknek, az isteniségeteknek hívtok, az Énetek, meg akarja adni nektek ezt a szeretetet, ezt a figyelmet. Sehonnan máshonnan nincs rá szükséged. Ez pedig pontosan itt van. Sőt mi több, ezt tényleg, igazán megérdemled. Már épp elég sok mindenben mentél keresztül.

STEPHANIE: Ühüm.

ADAMUS: Mély lélegzés. Amennyiben problémád adódik a lélegzéssel, beszélj Aandrahval!

STEPHANIE: Fogok.

ADAMUS: Menj bele a testedbe! És ijesztő dolog ám visszamenni a saját testébe egy olyan valakinek, aki rákos volt. Ez nagyon ijesztő tud lenni, hiszen elméletileg, legalábbis szerintetek a test az, ami elárul benneteket. Hogyan is bízhatnál meg magadban, miközben a tested elárul téged? Ezek összetett dolgok, de a lényeg az, hogy magadtól akard megkapni azt a figyelmet, azt a szeretetet. És a „magad” alatt a szellemedet, a lelketed, az isteniségedet értem. Ez az, ami tényleg meg akarja neked adni azt a szeretetet. Jó. Köszönöm.

STEPHANIE: Köszönöm.

LULU: Ne menj bele más emberek drámájába vagy történetébe!

ADAMUS: Dráma. Történetek. Igen.

LULU: Lásd meg, de hagyd figyelmen kívül!

ADAMUS: Igen, de hogyan teszed ezt meg? Hogyan mondod ezt el másoknak? Mikor annyira nagyon csábító belemenni a történeteikbe! Ez olyan bámulatosan csábító és...belementek, pedig már tudjátok, hogy ez a rossz dolog, mégis olyan jó érzést ad nektek.

LULU: Tudom. Hát én azt szoktam csinálni, hogy bemegyek a belsőmbbe és azt mondom: „*Engem ez nem érdek.*”

ADAMUS: Ez úgy hangzik, mintha nem lenne benned együttérzés.

LULU: Nem érdek a történeted. Úgy értem...

ADAMUS: Ó, ez önzően hangzik.

LULU: Lehet, de akkor sem érdek! (vihorászik) Sajnálom!

ADAMUS: Jó. Jó. Jó.

LULU: Mert akkor én is belekeveredek az egészbe és érzelmeim támadnak, amikre már semmi szükségem.

ADAMUS: És ez elvonja a figyelmedet saját magadról.

LULU: Igen.

ADAMUS: Azért beszélek most erről, mert az emberek azt fogják majd neked mondani, hogy amennyiben nem veszel részt az ő szemetükben, akkor önző vagy, akkor érdektelen és érzéketlen vagy. Ó és az egészért engem fognak vádolni. Ha! Engem ez nem érdek, mert *engem ez nem érdek.* Erre a szektára fogják fogni ezt az egészet, amihez csatlakoztál, meg az összes többi dolgra, mert táplálkoznak. És bele akarnak vonni a drámába.

Az egyszemélyes dráma elképesztően unalmas, ezért aztán hajlamosak vagytok ebbe másokat is belevonni. Mások meg téged vonnak bele az ő drámájukba és manapság ez kifejezetten így van,

amikor is mindannyian úgy sugározok, mint most, mert magasabb az energia szintetek, magasabb a tudatszintetek, akkor igazán jó móka téged belevonni a drámába. Tudjátok olyan ez, mint egy nagyon kifejező színész. És azt akarják, hogy szerepelj a színdarabjukban. Itt a Shaumbrát akarják szerepeltetni a színelőadásukban, de erre semmi szükség.

LULU: Nem. A gyerekeim már nagyon jól ismerik ezeket a szavakat: „*Nem érdekel.*”

ADAMUS: Igen. Igen. Jó.

LULU: Erre azt mondják: „*Micsoda?!*” Sajnálom, de nem érdekel.

ADAMUS: Na igen, te teremtetted, akkor élj együtt vele.

LULU: És most már könnyen elfogadják.

ADAMUS: Jó.

LULU: Valahogy így vannak ezzel: „*Oké, ez az én anyám!*”

ADAMUS: Na igen. (Lulu vihorászik) De ezáltal őket is ráveszed arra, hogy vállaljanak felelősséget azért, amit tesznek és így ők is megértik és tiszteletben tartják a te szuverén birodalmadat.

LULU: Igen.

ADAMUS: Jó.

3. *Maradjak vagy menjek?*

A következő nagy kérdés, amit a Shaumbra mostanában feltesz nekem, a nagy hal: „*Maradjak vagy menjek?*” Ez nem egy dal cím is? Eljátszanád nekünk? (Martynak mondja) Maradjak vagy menjek? Igen. Igen.

Ez egy nagy kérdés és engem kérdezgettek, mintha én ezt megválaszolnám a számotokra. És akkor meg alkudozni kezdtek. Apró kis tanácsot vártok tőlem: „*Nos, mondd meg nekem!*”

De az igazán nagy kérdés a kérdésen belül az, hogy: „*Miért is maradnék? Miért kellene maradnom?*” És akkor pedig tudni akarjátok az összes tényt és adatot. „*Milyen az, amikor átkelünk a túloldalra? Fájni fog?*” Mindig ez a legelső kérdés: „*Fájni fog? Milyen a túloldalon lenni? Boldog leszek? Látni fogom az összes eltávozott rokonomat?*” Nos, amennyiben boldog leszel, akkor valószínűleg nem fogod látni az összes rokonodat. (nagy nevetés és taps)

Drága barátaim, azt kell, hogy mondjam, hogy ez az egész téma - és máris bele fogok ebbe menni egy kicsit mélyebben - de hogy ez az egész témát, amire azt mondom nektek, hogy elképesztően jól tettétek, amikor azt kérdezitek, hogy: „*Hogy vagyok? Hogy állok?*” - az azért van, mert megértettétek, hogy a biológiai családok többé már nem a küzdőteretek, vagy ökölvívó ringetek.

Megértettétek, hogy megszülettem téged, felelősséget vállaltak, múltad van velük, sok szeretet, sok megosztás, de elengeditek azt, amit én a negatívabb aspektusnak nevezek. A régi karmát, a régi szemetet. Azt a szemetet, ami azt akarja, hogy továbbra is részt vegyél ebben az ősi karmának nevezett egyensúlytalanságban. A legtöbb esetben ez generációkon és generációkon és generációkon át folytatódik és egy idő után, még szellemi szinten is, már arra sem emlékeznek, hogy ez az egész hol kezdődött - ez az örület, amikor is a családi háttérben az egyik személy tett valami nagy egyensúlytalanságot. Elfeledkeznek erről és újra meg újra csak lejátsszák ugyanazt. És ti ezt elengeditek. Megtanuljátok, hogy a családok...ők is emberi lények, akiket megbecsülsz és akik felé együttérzést tanúsítasz. De többé már nem vagy köztük bezárva. Ez pedig egy nagy, nagy, nagy, *nagyon nagy* teljesítmény!

Persze vannak olyanok, akik azt mondják, hogy én család ellenes vagyok. Egy bizonyos értelemben ez így is van, mert ez teremti meg a legnagyobb karmikus, biológiai és mentális egyensúlytalansági problémákat. Amennyiben benne úszol ebben a családi karma folyóban és csak együtt sodródsz velük, akkor abszolút az vagyok. Ebbe az egészbe most nem fogok belemenni, de jó.

Tehát: „*Maradjak vagy menjek?*” Nagy kérdés és ennek a bőséghez van köze. Mindahhoz köze van, ami jelenleg történik az életedben.

A jó hír szerintem az, hogy magadnak is felteheted ezt a kérdést. De hány ember van, aki tényleg felteszi magának ezt a kérdést? Sokkot kapnak, ha odamész hozzájuk és azt kérdezed tőlük: „*Élni akarsz, vagy meg akarsz halni?*” Valószínűleg azonnal a 911-et tárcsáznák. *(Az USA-ban a 911 a sürgősségi segély hívás száma)* De nagyon kevés olyan ember van, aki tényleg felteszi magának ezt a kérdést, pedig ez egy rendkívüli fontossággal bíró kérdés.

Nagyon fontos megkérdezni magadtól, hogy *miért* akarsz itt maradni. Miért? Sok kifogással elő tudsz állni önmagad előtt arra vonatkozóan, hogy miért nem akarsz itt maradni. Ez elég kemény itt. Örültek, örültek az energiák. Már belefáradtál abba, hogy betegségben vagy a bőség hiányában élj, vagy olyan családtagokkal élj együtt, akik leszívják az energiádat, vagy abba, hogy össze vagy zavarodva.

Van egy elképzelésed arról, van ez a gondolat, hogy ha nem vagyok itt, ha magatok mögött hagyjátok a fizikai testeteket, akkor abban a pillanatban nagyon okossá váltok és a birtokotokba kerül az összes válasz. Sajnálom! Lényegében sokkal könnyebb itt rájönni a válaszokra, mint ott fent, odakint, vagy akárhol. Itt a Földön könnyebb átmenni a folyamatokon, mint arra várni, hogy átkeltek a túloldalra. Odaát tudjátok, nincs testetek, ezért nincsenek testtel kapcsolatos problémáitok. Viszont az egész nem is annyira kézzelfogható, mint itt. Ott nem ennyire valóságos. Itt lényegében elképesztően gyorsan változást okozhatsz a tudatosságban, amennyiben fókuszált maradsz. A más birodalmakban lényegében csak arra vársz, hogy visszatérj ide a Földre és újra megtedd, azt gondolva, hogy most már tényleg emlékezni fogsz arra, hogy mit kell tenned. Azt gondold: „*Pontosan tudom, hogyan fogom leélni az életemet*” és amikor ide visszajössz, a legnagyobb részét elfelejtet.

Ez mostanság egy óriási kérdés és azért is hozom fel ezt a témát ma itt, mert ez egyben összefügg a jövő héten beérkező energiákkal is. Ez meg fogja nyomni benned ezt a témát, amennyiben ezen töprengsz mostanában. És ennek semmi köze az...ez nem az öngyilkossági gondolatokat jelenti. Ennek ehhez az égvilágon semmi köze. A kérdés az: „*Tényleg itt akarok lenni?*” Ez sokkal inkább a szenvedélyről, az irányról szól és arról, hogy mit fogsz tenni az energiák behozatala érdekében.

És most egy nagyon direkt állítást fogok tenni. Amennyiben nem történnek dolgok az életedben, amennyiben minden egyfajta állóvízben vesztegel, amennyiben éppen csak átvészeled a napjaidat és látszólag semmi sem mozdul meg az életedben, akkor ez azért van, mert te *nem mozdulsz meg*. Mert nem tudod, hogy maradni vagy menni akarsz.

Meghozni azt az elkötelezett választást most, hogy itt legyél, hogy itt maradj, ez egy óriási dolog. És sokan közületek nem akarjátok ezt megtenni. A következő a hozzáállásotok: „*Majd meglátom, attól függően, hogy mi fog történni.*” Hogy mi fog történni? Hát semmi! Sok-sok várakozás, hogy meglásd, hogy mi fog történni.

Az, hogy itt és most elkötelezd magad magadnak, a lelkednek, az összes aspektusodnak arra vonatkozóan, hogy itt fogsz maradni, hogy élni fogsz - ez bizony nem kis dolog, mert akkor azonnal gondolkodóba esel: „*Nos, mi a helyzet ezzel a dologgal? Meg azzal? Mi a helyzet az egészséggemmel, a bőséggemmel, a jóllétemmel, a kapcsolataimmal?*” meg jön az összes egyéb dolog. És ilyenkor az történik, hogy hajlamos vagy tovább várakozni. „*Majd holnap gondolkodom erről, amikor majd egy kicsit jobban érzem magam.*” látjátok? És akkor az energiák is a szó legszorosabb értelmében ezt fogják támogatni.

Hatalmas kérdés: „*Maradjak vagy menjek?*” Én megadhatom neked a választ. Nincs jó vagy rossz. Az egyetlen dolog, amit mondhatok az az, hogy arra kérlek benneteket, hogy valamelyik irányban hozzatok egy választást. A köztes állapot, az állóvíz az, ami a legtöbbiteteket az örületbe kergeti. Állóvízben vesztegelni. Nem igazán tudni.

Akkor ezt most éreztétek át egy pillanat erejéig. Ne gondolkozzatok róla, hanem éreztétek ezt egy pillanatra! Maradni akarsz? És miért?

(szünet)

Ne a gyerekeid miatt akarj maradni. Nem, nem, nem! Ez nem működik.

Ne azért akarj maradni, mert nem akarsz meghalni. Ez sem működik. Sok embert a haláltól való félelem tart itt.

Ne azért akarj itt maradni, hogy megvárd azt, hogy mi fog történni.

Érezd ezt egy pillanatra! Miért akarsz itt maradni? De tényleg. Mi a szenvedély? Mi van ott? Miért akarnál maradni? És ebben nincs jó vagy rossz. Ez nem igazán számít. Miért akarnál itt maradni?

(szünet)

EDITH: Mert itt jobb a szex. (mindenki nevet)

ADAMUS: Akkor ezt most érezd át egy kicsit! Csak érezd! Szavak nélkül. Ez egy hatalmas kérdés, ami fel lett most téve és ennek ahhoz van köze, hogyan fogod tudni kezelni a most beérkező energiákat. „*Miért akarok itt maradni?*”

Azt kérem tőletek, hogy ne mondjátok azt, hogy a gyerekeitek miatt, a férjetek, a feleségetek miatt, vagy bárki miatt! *TE* miért akarsz itt lenni?

(szünet)

Nem tudod? Nem vagy benne biztos? Csak úgy?

LUCIA: Hogy a testemben legyen a lelkemmel. Hogy...tényleg érezzem ezt, hogy részt vegyek ebben a táncban...

ADAMUS: Linda máris viszi a mikrofont.

LUCIA: Nem tudom hogy mondják ezt angolul, de megpróbálom.

ADAMUS: Á, nyugodtan mondd olaszul!

LUCIA: Posso dire in italiano perfet. Nem, megpróbálom angolul. Tényleg érezni akarom milyen lehet érezni itt a testben a lelket. Tényleg, igazán meg akarom ezt tapasztalni.

ADAMUS: És itt most senkinek sem akarom beleadni a szavakat a szájába, vagy az elméjébe, mert ez egy nagyon személyes döntés. De olyan sokan vagytok, akik ezt nem tudjátok kimondani, pedig már olyan messzire eljutottatok, oly sok életet töltöttetek az integrálással, az isteniség megértésével. Már nagyon közel vagytok. A 11-ik óra 59-ik percének az 59-ik másodpercében jártok. *Miért ne?!* Miért is ne élnétek meg, hogy milyen megvilágosodottnak, isteninek és embernek is lenni egyszerre?! (a közönség tapsol) Igen! Igen!

LUCIA: Pontosan.

ADAMUS: Ez egy érvényes indok? Abszolút! Teljes mértékben! Miért ne? Mert akkor utána körbejárhatod az egész kozmoszt és elmesélheted másoknak, hogy ez milyen volt. Elmondhatod: „*Megtettem!*” Mert ezt itt lehet megtapasztalni, mert ez az, amit igazán elterveztetek, ez az, amire igazán vártatok. Igen, Vince?

VINCE: Azért választottam azt, hogy visszatérek erre az életre, mert itt akarok lenni. Meg akarom

élni az ittlétem színpompáját.

ADAMUS: Jó. Jó.

VINCE: És mert akarom azt a pólót, amin ez a felirat áll: „*Ott voltam. Ott jártam.*”

ADAMUS: (nevetve) Ott voltam! Abszolút! Abszolút! És Vince, te maradsz?

VINCE: Az már biztos!

ADAMUS: Jó, jó, jó. Jó. Rendben, jó.

Tehát a másik nagy kérdés: Maradjak vagy menjek?

4. *Mit kellene most tennem?*

A következő kérdés ami együtt jár az előzővel az, hogy: „*Mit kellene most tennem?*” Vagyis ti kifejezetten azt kérdezitek tőlem: „*Milyen tippet tudsz adni? Mit kellene most tennem?*” Ez egy nagy kérdés. „*Mit kellene most tennem?*” (Linda elindul a közönség felé) Nem, ezt én fogom megválaszolni! (Adamus nevet) És ez az a pont, ahol elkezdjük egybehozni a mai nap dolgait.

A múlt hónapban említettem, hogy elkezdtek kilépni a mentális struktúrából. Ez egy óriási teljesítmény, hatalmas, rendkívüli. Ezen nehéz és zavaró keresztül menni, de elkezditek szó szerint integrálni a kreatív energiáitokat és még az isteni intelligenciátokat is. Ez jelenleg teljesen elpusztítja a mentális rendszereket. A mentális rendszer pedig tényleg nem tudja mit kezdjen ezzel.

A folyamat során elkezdtek valami egészen egyedülállót tenni. Létrehoztok egy új álm-állapot dimenziót saját magatoknak. A sajátotokat.

Az álmok rendkívül érdekesek. Sok különböző szinten és rétegben játszódnak le. Éjjelente egyszerre több álmot is álmodtok. Ez még akkor is így van, ha ébredéskor nem emlékeztek ezekre az álmokra. Éjszaka egyetlen egy olyan pillanatban sincs részed, hogy ne álmodnál egyszerre több álmot.

Jelen pillanatban, még annak ellenére is, hogy most az emberi tudatodban tartózkodva a fizikai érzékszerveidet használod, egyszerre sok álmot álmodsz. Ezek mind most, ebben a pillanatban is zajlanak. Ez nagyon, de nagyon érdekes. Ez elterelheti, elvonhatja a figyelmedet, de egy ponton képes leszel a tudatába kerülni ennek a sokféle álomnak, amik mind egyszerre zajlanak és a miértjét is meg fogod tudni érteni.

Megalkottátok ezt az új álm állapotot, ahová most jártok és ahol ahelyett, hogy a problémáitokon gondolkoznátok, elkezditek megálmodni a megoldásaitokat. Aggodalom helyett....mindannyian ismeritek ezeket az aggodalommal teli álmokat - és az aggódó valóságokat - de már annyira megszoktátok azt, hogy aggódtok a dolgok kapcsán, hogy mentális energiát fókuszáltok erre. Lényegében keresztül mentek a szituációkon az elmétekben az ébrenléti állapototokban és ugyanezt teszitek az álm állapotaitok során is, ahol is egy problémán gondolkodtok.

Vegyük példának mondjuk a pénzt, a pénzügyeket, a számlákat. Azon aggodalmaskodsz: „*Hogyan fogom tudni kifizetni ezt a számlát? Hogyan tudok szert tenni több pénzre? Hogyan tudom megteremteni a túlélésemet, a szimpla megélhetésemet, hogy tudjak autót vezetni és enni?*” Tehát ez egy mentális folyamat, ami aggodásba torkollik.

Ez rengeteg sok energiát emészt fel és nem kimondottan hatékony, mert ebben a tradicionális aggodásban, amit megszoktatok, nem engeditek meg magatoknak a többi potenciál meglátását. Ez egy nagyon szűk fókusz. Olyan, mint az, hogy: „*Ahhoz, hogy több ételhez jussak, nem tudok sok pénzt más dolgokra költeni, vagy pedig valaki másra kell támaszkodnom az anyagiak terén, vagy pedig el kell vállalnom egy részmunkaidős állást azért, hogy meg tudjak élni.*” Az elme mindig is

ezen a módon próbálta kitalálni, kieszelni a dolgokat. Ez nagyon, de nagyon korlátolt.

Az álom állapotokban pedig fogjátok ugyanezt az aggodalmat, magatokkal viszitek az álmaitokba, ahol lényegében pontosan ugyanezt teszitek. Csak aggódtok a dolgok kapcsán, miközben éppen alszotok. Nagyon soványka megoldáshoz juttok így ezzel. Ez kifáraszt benneteket. Ez lényegében nem segítette az áttöréseket, vagyis nem juttatott benneteket el a bőség új szintjére. De valami most változóban van.

Ahogy egymással kombináljátok a mentálisat és a kreatívat, ez egy szép összeolvadás, mert a mentális az, amelyik megérti a szükséges elvégzendő dolgok jellemzőit a hétköznapi dolgok kapcsán, miközben a kreatív pedig behozza a megoldásokat és az energiákat. A kreatív az, ami lehetővé teszi számokra azt, hogy meglásd azokat a potenciálokat, amiket ezidáig nem láttál. Ez mindenre ugyanúgy igaz, legyen szó akár a pénzről, akár egy fizikai problémáról vagy akár egy kapcsolati problémáról. Eddig temérdek sok mentális energiát használtál fel a probléma feletti aggodásra, anélkül, hogy közben igazi megoldásokra leltél volna.

Most egy másmilyen dinamika veszi kezdetét és szeretnék ma egy pár percig erre fókuszálni!

Tegyük fel, hogy van egy problémád. Az elméd elkezd ezen aggodalmaskodni. Gondolj bármilyen problémára, ami jelenleg ott van az életedben. Ez lehet nagy, kicsi, ez nem számít. Bármilyen megteszi.

(szünet)

Lehet ez egy adó probléma, vagy csak egy ütemezési probléma. Bármilyen. Lehet orvosi jellegű, bármilyen lehet.

Tipikus esetben csak aggódtok miatta és az elme pedig nekiáll...a részletek miatt aggodalmaskodni. De most, ahogy ez a mentális-kreatív összekombinálódik egymással, akkor csak vehettek egy mély lélegzetet és...nehéz ezt elmagyarázni, de nem gondolkodtok rajta többet és nem aggódtok többet.

Attól még a helyzet ugyanúgy fenn fog állni, de ahelyett, hogy aggodalmaskodnál miatta, tulajdonképpen elengeded azt. Elengeded. Nem fókuszálsz a részletekre. Ezen a ponton behívod ezeket a kreatív energiákat.

(szünet)

Ez te vagy. Ez a te kreatív energiád, de most megengeded a bejövetelüket.

(szünet)

És ahelyett, hogy mentálisan aggódnál a probléma miatt - itt visszatérünk a bizalom pontjára - megengeded, hogy a kreatív energiák, csak elmosásuk azt, átáramoljanak rajta, együtt áramoljanak vele.

(szünet)

Nem fókuszálsz a mentálisra. Nem próbálsz meg kigondolni az összes apró kis részletet a felügyeleted alá vonva azokat, mert az egy mentális dolog. Nem kezdesz aggódni a gondolataid vagy a döntéseid következményei miatt.

Veszél egy mély lélegzetet....és apropó, ez nagyon hasonlít ahhoz az Új Gondolathoz, amiről Kuthumi beszélt.

Veszél egy mély lélegzetet! És beengeded a kreatív energiát.

(szünet)

És csak ott vagy vele egy pillanat erejéig. Ez nagyon, de nagyon egyszerű. Csak ott vagy vele egy pillanatig.

(szünet)

És tényleg távol tartod magad attól a sok mentális gondolkodástól az adott dologgal kapcsolatosan. Ez a mentális gondolkodás lényegében...ez volt az, ami idáig elhozott benneteket, de eljött a határpont. Mert ez a mentális gondokozás lényegében lekorlátozott téged, lekorlátozta a potenciáljaidat és határozottan lekorlátozta az eredményt, miközben pedig elképesztő mennyiségű energiát emésztett fel a problémák feletti aggodalmával. Lényegében azt akarom ezzel mondani, hogy nem kell emiatt aggódnod.

Ez nem azt jelenti, hogy menekülj el a problémák elől, vagy, hogy ne vegyél tudomást róluk, vagy hogy elrejtőzz előlük. Hanem azt jelenti, hogy itt ülhetsz ebben a pillanatban Mary és vehetsz egy mély lélegzetet, legyen bármi is a téma vagy a probléma és megengeded, hogy a kreatív energia bejöhessen.

(szünet)

És nem gondolkozol a problémán közben. Csak együtt vagy ezekkel az energiákkal. Nem gondolkozol.

(szünet)

Egy kis ideig mindössze magadba lélegzed őket. Érezz ebbe bele!

Abban a pillanatban, amikor az elméd nekiáll kidolgozni a részleteket, az aggodalmával együtt és rákezd a „*de mi van akkor, ha...*” című témáit, amit már sokszor hallottál korábban is.....a drága barátunk, aki azt mondta, hogy el akar menni Egyiptomba, de egyszerre csak beugrott az elméje és elkezdett aggódni a részletek miatt. Nem! Egyiptom! Egyiptom!

Szóval belélegzel. Ahelyett hogy azt mondogatnád, hogy: „*Nincs rá pénzen, nem tudom, hogy van-e erre időm, nem tudom, hogy ez biztonságos-e*”...csak belélegzel. Érzed a szenvedélyedet. És ez hirtelen beindít egy áramlást, ennek a kreatív energiának egy áramát és a kreatív a probléma megoldó. A kreatív az, ami új ajtókat nyit meg. A kreatív behozza a szenvedélyt és az energiát.

Tehát ahelyett, hogy aggódnál vagy gondolkoznál a részleteken, amit az elme később majd felügyelhetne, most csak magadba lélegzed a kreatívat. Ez a mentális-kreatív igazi integrációja ebben a pillanatban.

Ez egyfajta merabh, energia váltás. Nem gondolkozol. Nem stresszelsz. Nem küzdesz. Amennyiben a legkisebb mentális küzdelmen is kapod magad, akkor az azt jelenti, hogy újra az elmédben vagy.

Ez nagyon egyszerű és drága barátaim, ide tartotok.

Igen, ez bizalmat igényel. Bizalmat igényel, de ha legalább már elkezdted gyakorolni és játszol vele, akkor hirtelen elkezdted meglátni, ahogy a dolgok elkezdik megoldani magukat. Nem kell dolgoznod rajtuk...*nem kellene dolgoznod az életeden*. Tényleg nem. Igen, egy bizonyos fokig vannak külső energiák, más emberek és ez néha munkát igényel. De nem kellene dolgoznod az életeden. Nem kellene gondolkodással keresztül menned az életeden. Nem kellene aggódnod miatta. Nem kellene, hogy ezeket a „mi a baj velem” című szalagokat játszd le a fejedben. Nem kellene küzdened vagy stresszelned. És ha mégis ezt teszed, akkor tudd, hogy ez a régi programozás. Ez akkor azért van, mert még mindig be vagy zárva a mentálisba.

Belekerülsz ebbe az áramlatba ezekkel a kreatív energiákkal - ami harmóniában, tandemben dolgozik a mentálissal - és ha belekerülsz ebbe az áramlásban, akkor hirtelen minden könnyűvé válik. Egyszeriben csak minden nagyon könnyű lesz.

Kérdések, kérlek a mikrofonba beszéljtek!

ELIZABETH: Nem akarok mentális lenni, de ez miben különbözik a gnosztól? Attól, hogy csak behozzuk...úgy értem az előbb mintha a gnosztot írtad volna le.

ADAMUS: Abszolút. Abszolút. A gnoszt a kreatív energia. Abszolút. De most már alkalmazzuk is. Ez többé már nem csak egy elmélet, nem csak gondolkozunk róla, hanem ténylegesen alkalmazzuk is. Abszolút. Ez ugyanaz a dolog.

ELIZABETH: Köszönöm.

ADAMUS: Ugyanaz a dolog. A gnoszt meghatározása a kreatív megoldás. A kreatív megoldás.

A lényeg az, hogy már kezdtek ide eljutni, de még mindig nagyon félénkek vagytok velem. Lényegében elkezdtek már használni a gnosztot vagy a mentális-kreatívat, de közben még mindig azon tűnődtek, hogy vajon helyes dolog-e ezt tenni. Igen. Jó.

Még mindig sokat aggódtok és stresszeltok a dolgok kapcsán. Sok még a küzdelem. Ennek nem kellene így lennie. Az életekkel - és ahova tartok ezzel a megbeszéléssel az, hogy - most egy új generációt hoztok létre nem csak saját magatok számára, hanem az emberiség számára is. És ezt ti teremtitek meg. Ez egy minta/sablon mások számára. Olyan dolgokból áll, mint a családi, ősi karmán, a családi kapcsolaton való túllépés. Továbbá abból, hogy a problémákon való aggódás és stressz helyett egyszerűen csak behozod ezt a kreatívat és az meghozza a megoldást.

Ez arról szól, hogy behozod az energiákat a lényed mélyéről, ahelyett, hogy másokból táplálkoznál. Hogy a kozmoszból és a Földből érkező energiákból dolgozol, ahelyett, hogy másoktól vennéd azt el. Végeredményben ez az isteniséged behozataláról szól, ahol is beengeded az isteniségedet a hétköznapi életedbe. Ez egy teljesen új mintasablon vagy példa, egy teljesen új életmód küzdelem, stressz nélkül.

Többszörös életek

Van még egy dolog, mégpedig az, hogy ti mindannyian több életet leéltek ugyanabban a fizikai testben. Ugyanabban a fizikai testben. Kikerülitek a fizikai halált. Akkor hány életet éltél is meg már eddig is ebben a fizikai testedben? Aandrah, legyél szíves!

AANDRAH: (Norma Delaney) Én...

ADAMUS: Jó. Állj fel! Hány életet?

AANDRAH: (vihorászik) Ó, nem számoltam össze, de végtelennek tűnik.

ADAMUS: Én azt mondanám, hogy legalább egy tucatot.

AANDRAH: Pontosan.

ADAMUS: Legalább egy tucatot. Akkor mi a különbség egy sima élethelyzet változás és egy *létidő* váltás között, ahol ugyanabban a testben maradsz?

AANDRAH: Hm. Ez annyira mély. Oly gazdag. Kiváló.

ADAMUS: Annyira az, hogy még a nevedet is meg akarod változtatni.

AANDRAH: Igen.

ADAMUS: Ez tényleg ilyen. Tényleg ilyen.

AANDRAH: Nem! Pontosan ilyen. Pontosan. Sokkal könnyebb Aandrah-vá válnom, ha folyamatosan azok felé a tartományok felé haladok.

ADAMUS: És amikor átlépsz egy másik létidőbe ugyanabban a fizikai testben maradván, akkor az szinte azzal az érzéssel jár, hogy többé már fel sem ismered azt a régi énedet.

AANDRAH: Igen. És ez a briliáns az egészben.

ADAMUS: Szinte el sem hiszed, hogy az tényleg te voltál.

AANDRAH: Egy másik életnek tűnik.

ADAMUS: Igen.

AANDRAH: Olyan ez, mintha nem is tudnám, hogy melyik élet/létidő volt az igazi énem.

ADAMUS: Igen. És ez mindannyiótok esetében tipikus dolog - és ez általánosság - hogy körülbelül hat létidőn mentetek keresztül ebben a fizikai inkarnációtokban. Tényleg ez van. Hat, általam kvantum változásnak nevezett dolgon mentetek keresztül. És ebből három vagy négy az elmúlt tíz évben következett be és van, amelyik korábban.

Szóval ez egy érdekes dolog. Ebben az emberiség új generációjában, amit ti segítetek megalkotni, egy új létidőt kezdhettek ugyanabban a fizikai testben. Ez egy egészen lenyűgöző dolog!

Az érdekes dolog az, ha felismered - ezt egy kissé nehéz megértened - de némelyik, vagyis azok közül egyik létidő sem...hogyan is mondjam ezt! Nem vagy felelős azokért a létidőkért. Nem vagy felelős *egyetlen* egy másik létidőért sem. Akadnak olyanok, akiknek nem tetszik ez az állítás, mert még mindig úgy érzik, hogy ők maguk voltak azok. Valamit tettél mondjuk 24 éves korodban és még most is magaddal kell hurcolnod ezért a keresztedet. Megteheted, cipelheted, ha ezt akarod, de nem kell ezt tenned. Ez egy óriási dolog!

Sokan még mindig magatokkal hurcoltok olyan dolgokat, amik akár öt évvel ezelőtt történtek, vagy akár csak egy évvel ezelőtt történtek és magatokkal cipelve ezt a terhet azt mondjátok: „*Még mindig nem tanultam meg a leckét. Ha nem cipelem ezt a dolgot a vállamon, akkor továbbra is rossz dolgokat fogok tenni.*” Az új generáció viszont megérti - az új éned megérti - hogy az nem te voltál. Az egy másik élet volt.

És még mindig hajlamosak vagytok egy kis büntudatot, egy kis szégyent magatokkal cipelni, de képzeljétek csak el - képzeljétek csak el egy pillanatra - vegyetek egy mély lélegzetet és képzeljétek csak el - hogy mindazok a dolgok, amiket rossznak, negatívnak vagy bárminek is címkéztetek fel az életetekben, az elmúlt élet során, az tényleg nem a tiétek. Tényleg nem a tiétek. Képzeljétek csak el egy friss, tiszta lapot, ahol ezt már nem hurcolod többé magaddal. Nem azt mondom ezzel, hogy bármelyiket is megtagadod, elutasítod, csak azt, hogy már nem hurcolod többé azt a terhet magaddal.

Képzeld csak el, hogy most minden csakis az Én Vagyokról szól.

(szünet)

Ez valami olyan, amit megtehetsz? (a közönség válasza: „Igen!”) Mert hajlamosak vagytok ragaszkodni ahhoz a régi részetekhez és ezt részben a személyiséghez való ragaszkodásotok érdekében teszitek. Részben azért teszitek, hogy ezzel továbbra is fenntartsátok ezt a személyiséget. De az emberiségnek ebben az új generációjában, ebben az Új Energiás emberben, abszolút elengedhetitek mindezt és az összes olyan dolgot is, amit az maga után vont. Megtehetitek.

Akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet! Hm. Igen!

(szünet)

Ez lehet könnyű

Akkor drága barátaim, most ez az egész össze fogom foglalni és utána boldogan megválaszolom a kérdéseiteket, de ma meg akartam tartani az egyszerűséget. Ennek könnyűnek kellene lennie. Tényleg. Könnyűnek kellene lennie. A kérdés körök és a problémák, amiket Tóbiás már réges-régen elmondott nektek - négy nagy területre vezethetőek vissza - mégpedig az egészség, a bőség, a kapcsolatok és az önértékelés témakörére. Bármilyen problémád is van jelenleg, a négy doboz valamelyikébe tartozik.

És ahelyett, hogy agyon stresszelnéd magad miattuk, ahelyett, hogy aggódnál, egyszerűen csak behozhatod melléjük a gnosztot úgy, hogy magadba lélegzed ezeket a kreatív energiákat. Ezek most itt vannak.

A jövő héten még több energia érkezik be. Lesznek más történések is az év során. Ez egy nagyon intenzív, ugyanakkor pedig egy rendkívül csodálatos időszak most - egy *nagyon gyönyörűséges* időszak - arra, hogy meglépd ezeket a kvantum váltásokat és tényleg, igazán Új Energiás emberként kezdj élni ezen a bolygón.

Kérdések és válaszok

Akkor most örömmel fogadok egy pár kérdést, amennyiben van kérdés. Bármilyen kérdést feltehetek.

ALI: Adamus azt mondtad nekem, hogy a térdfájásom a stoppoló aspektusaim miatt van, amit én teljesen el is hittem.

ADAMUS: Igen.

ALI: És azóta is arra utasítom őket, hogy távozzanak.

ADAMUS: Jó.

ALI: Arra, hogy vagy térjenek vissza a lényem teljességébe, vagy pedig távozzanak a többi dimenzióba. De nem mennek sehova.

ADAMUS: Igen. Ők...(szünet) Nagyon nehezek. Á! Szeretném hallani a hangodat!

ALI: Oké!

ADAMUS: Hallani akarom hogyan utasítod őket a távozásra és ehhez nem kell a mikrofon. Igen. Gyere ide előre! Tudom, hogy fáj a térded. Igen, igen, igen, de máskülönben nem lenne benne semmi móka. Igen. És ha bármelyikőtök is sajnálni meri őt, mert nehezebbre esik a járás, akkor azt fejbevágom ezzel a mikrofonnal! Ezt komolyan mondom!

ALI: Én nem akarom, hogy bárki is sajnáljon....

ADAMUS: Abszolút! Az egy borzasztó dolog.

ALI: Borzalmas.

ADAMUS: Igen. És amennyire nehezedre esik a járás, meg van benned az ezzel ellentétes potenciál is az abszolút teljes.....igen, oké.

ALI: Tudom.

ADAMUS: Oké. Akkor most én...nem, hanem Linda el fogja neked játszani az egyik ilyen aspektus szerepét, aki a térdeden utazik autóstoppal. (nevetés)

LINDA: Ó, engem ért a szerencse!

ADAMUS: Megbecsült! Megbecsült!

LINDA: Hogyan kaphatnék megbecsülést?

ADAMUS: Szóval átmentél az Adamus Színházba. Most csak annyit kell tenned, hogy eljátszod azt, mintha stoppolnál a térdén. (Linda úgy tesz, mintha ráakaszkodna Ali-ra) Ez az! Ez az! De ez így túl finomkodó.

LINDA: Ó! (megragadja Ali pólóját; nevetés)

ADAMUS: Oké. Jó. Most akkor utasítsd őt a távozásra! Utasítsd őt!

ALI: Azt mondom én neked, hogy üdvözöllek téged lényem teljességének szeretetében, vagy pedig távozz innen a többi dimenzióba, de menj innen! Nem vagy üdvözölve a teremben!

ADAMUS: Hát ez nem túl meggyőző. Sajnálom. Sajnálom. Ez nem túl meggyőző. Nehezen találod meg a hangodat. Innen fentről akarod ezt (nyaktól felfele) és innen semmi sem jön. (a hasból) Sokkal jobban félsz a szavaidtól és attól, hogy meghalld a saját hangodat. Mostanában a hangon dolgozom Caudre-vel, azon, hogy a hangjában benne legyenek a feljövő energiák is. És ehhez még csak nem is kell kiabálnod. De ez nem győzött meg engem. Talán egy kicsikét hátrébb léptem volna, de...

LINDA: Még szorosabban ráakaszkodjak?

ADAMUS (nevetve): A demonstrációhoz ez is elég lesz. Legyél igazán meggyőző....úgy értem tényleg azt akarod, hogy ezek az energiák eltávozzanak?

ALI: Azt akarom, hogy elmenjenek!

ADAMUS: Milyen nagyon akarod?

ALI: Mindennél jobban!

ADAMUS: Akkor utasítsd őket!

ALI: Megparancsolom, hogy hagyjátok el a teremet!

ADAMUS: Á, ez nem túl meggyőző, sajnálom. Sajnálom. Adok neked....itt. Megfognád ezt? (odaadja valakinek a mikrofont) Fogd meg! Köszönöm.

Itt vannak ezek az autóstoppos aspektusok, ahogy én nevezem őket. Ezek az aspektusok csak táplálkoznak belőled és táplálkoznak a biológiádból és ez nagyon megnehezíti a dolgokat. **MEGPARANCSOLOM, HOGY TÁVOZZATOK!** (üvölt) Látod, így kell ezt csinálni! (nevetés és taps) Ez ilyen egyszerű. Ennyire egyszerű. De ezt az egészet a *szívedből* kell tenned, úgy, mintha *komolyan* is gondolnád! És ez még csak nem is a hangerőről szól. Hanem arról, hogy komolyan gondoldod vagy nem?!

ALI: Komolyan gondolom.

ADAMUS: Én még mindig nem ezt érzem. Sajnálom. Ennek az egész lényedből kell kiáradnia! **MEGPARANCSOLOM, HOGY TÁVOZZ!**

ALI: Megparancsolom, hogy távozz a testemből!

ADAMUS: Még mindig nem meggyőző. Még mindig nem meggyőző. Már alakul, de...és ezt most mindannyiótoknak mondom - ez nem csak rólad szól Ali, hanem mindannyiótokról - és ez arról szól, hogy legyél a saját autentikus, hiteles lényed. Még mindig csak *gondolod*, hogy azt akarod, hogy elmenjenek. Csak gondolkozol róla. De ennek ilyennek kell lennie: **MEGPARANCSOLOM, HOGY TÁVOZZ!** Igen!

ALI: **MEGPARANCSOLOM, HOGY TÁVOZZ!**

ADAMUS: Igen. Már alakul. Már félig-meddig jó. Félig-meddig. Na most, kellene még hozzá egy kis harag? Igen. De az szokott történni, hogy a haragod összegabalyodik az érzelmeiddel és akkor azon a ponton már vesztettél is.

ALI: És akkor feladom.

ADAMUS: Feladod.

ALI: Feladom és elkezdek sírni.

ADAMUS: Pontosan. És akkor kezdetét veszi a „*mi a baj velem?*” „*Miért nem tudom én ezt rendesen megtenni?*” című jelenet.

ALI: Pontosan!

ADAMUS: Legyél csak nagyon egyértelmű azokkal az aspektusokkal! Aandrah tudja hogyan kell azt megtenni. Hogyan mondod meg egy aspektusnak...lennél szíves? Meg van...meg van az új hangod. (nevetés) Meg van az új hangod. Hogy is megy ez?

AANDRAH: Kivéve, hogy ez nem te vagy. (rámutat Ali póló feliratára) Látod, ez itt a kulcs! Játshatjuk ezt a „*ez egy mókás játék*” nevezetű játszmát, de ez annyira nem te vagy. Amikor Önmagad vagy, akkor soha nem beszélsz így...

Tehát amennyiben hajlandó vagy, akkor gyere ide! (megérinti a hasát) Látod, te itt fent lélegzel. (a mellkasba) De gyere le ide, ide lélegezz! (hasba) Érez engem! Te itt fent vagy kedvesem. Oké. (Aandrah rálép Ali lábára) Garrett mindig ezt csinálta velem, hogy rálépett a lábamra. Érzed ezt?

ALI: Érzem.

AANDRAH: Oké. Le kell ide jönnöd a hasadba. Nagyon mélyen a hasadban kell lenned...gyere csak...nem, nem, most megint fent vagy. Tényleg ez a legfontosabb dolog, amit megmutathatok...akarod, hogy időt szánjak erre?

ADAMUS: Ühüm.

AANDRAH: Rendben. Akkor a lélegzetteddel nyomd meg a kezem. Nyomd! (arra utasítja Alit, hogy a hasi légzéssel nyomja meg Norma kezét, akinek a keze Ali hasán van) Gyerünk! Legyél rám mérges! Gyerünk! Nyomd a kezem! Nyomjad! Ez az! Gyere le ide! Gyere le ide! Semmi hiperventilláció! Gyere le ide! Legyél rám mérges! Legyél mérges itt lent! Ez a mag! Ez az otthon! „*Tűnj innen a pokolba!*” Érezd ezt itt lent! Érzed, ahogy lefelé jössz? Lefelé. „*Takarodj a házamból!*” Igen. Érzed ezt?

ALI: Igen.

AANDRAH: Ez nagyon más, igaz?

ALI: Igen.

AANDRAH: Egészen itt lent kell lenned. „*Nincsenek bogarak a házamban! Nincsenek patkányok a házamban! Nincsenek stopposok a házamban.*” Érted? Tényleg nagyon mélynek és egyértelműnek, tisztának kell lenned. „*Ez az én házam!*” Érted?

ALI: Ez az én házam.

AANDRAH: Igen, közeledsz. Érted? Rendben.

ADAMUS: És szeretném, ha észrevennétek milyen volt közben Aandrah hangja. Tiszta, szilárd, határozott, egyértelmű és nem kellett hangosnak lennie. Tiszta, egyértelmű, határozott és szilárd volt. És én ezt akarom hallani...

AANDRAH: Igen. Ez a kulcs és ehhez itt nagyon lent kell lenned.

ADAMUS: És Aandrah is úgy tanulta meg használni a saját hangját, hogy előbb nagyon mérgesnek kellett lennie.

AANDRAH: Igen, ez így volt.

ADAMUS: Tényleg. Igazán. Nem volt mindig ilyen a hangja. Kellott hozzá a haragja - köszönöm kedvesem - kellett, hogy haragudjon magára - sajnálom - az kellett, hogy gyűlölje az életét és azt, amit addig tett. És az a gyűlölet végül feljött és kiáramlott a hangján keresztül és a hangja megtisztult és azóta is tiszta. Ez nem a hangerőről szól. A hangszín sem számít, hogy magas vagy mély, csak a tisztaság, az egyértelműség számít. És azt akartam, hogy lássátok és halljátok milyen az, amikor Aandrah Ali aspektusaihoz vagy éppen a tiedhez beszél, mert tisztaság van a hangjában és az aspektusok *ettől* fognak *eltávolozni*.

És Ali, ez kell ehhez - hogy utasítsd őket és ne hátrálj meg, ne add fel. És nem kell neked ehhez olyan sok gyűlölet, mint amennyi Aandrah-nak kellett sok évvel ezelőtt. Nem kell most ahhoz a létállapothoz folyamodnod, de legyél tiszta, határozott és szilárd.

És mindannyian - szeretnék veletek egyszer a hangotokon dolgozni - mert a hangod annyira megmutat téged, azt, ami kiárad belőled. És innen beszéltek (nyak) és innen. (a fejetekből) De amikor elkezditek használni azt a hangot, ahol az energiák szabadon és tisztán kiáramolhatnak, akkor az *változásokat idéz elő*. Ez így van.

Jelenleg Caudre-vel ezen dolgozom, na nem a hangszínén vagy a hangerején, hanem azon, hogy *rengeteg* energiát tudjon átáramoltatni a hangján keresztül. A hangon keresztül, pontosan úgy, ahogy ezt most tesszük. Igen.

VINCE: Pontosán úgy, ahogy évvel ezelőtt, tavaly januárban a Nefilimmal beszélte, aki itt volt.

ADAMUS: Igen.

VINCE: Határozottan.

ADAMUS: Határozottan.

VINCE: Úgy, hogy: „*ebből elég*”!

ADAMUS: Ebből elég! Igen. Elég ebből! Befejeztem. Végeztem velem!

És az sokféleképpen átáramolhat rajtad. Ez szó szerint kisugározódhat a hasadból. Az energia átáramolhat a szemén is és a megnyilvánulásaidon is. De jelenleg a hang az - a hang a *kulcs* most az energiák utasítására, hogy megválaszd azt, amit akarsz. Egyetlen egy napot sem kellene többet térdfájással leélned. Nem kellene és nem csak neked, de nektek sem kellene semmilyen hasonló problémával együtt élnetek. Egyáltalán nem kellene! Ne gondolkozzatok róluk! Jó.

Következő? Igen?

SHAUMBRA 1: (nő) Szerintem meg kellene parancsolnom a hangyáknak, hogy takarodjanak ki a házamból! (vihog)

ADAMUS: Igen!

SHAUMBRA 1: De a kérdésem igazából a táblára felírt többi kérdéshez kapcsolódik, még pedig ahhoz, amelyik így szól: „*Mit kellene most tennem?*”

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 1: Szóval boldogan és örömben éltem az életemet és Kuthumival együtt komponáltam a dalaimat. Miután a férjem meghalt, olyan szabad lettem, mint a madár. És mostanában meg kaptam egy ötletet vagy egy üzenetet, ami így szól: „*Meditálhatnál egy kicsikét!*” habár én tudom, hogy semmi szükség a meditációra. De ki akartam próbálni. Ezt piramis

meditációnak hívják.

Tehát építettem magamnak egy piramist. Négy oldala van és a központi nap a gerincemen lefelé beáramlik egészen a Föld mélyébe, Gaia-ba. Köszönettel...

ADAMUS: És mégis mire akarsz ezzel kilyukadni?

SHAUMBRA 1: Igen és én - most megpróbálok felmászni ezen a fénycsövön, hogy találkozni tudjak veled!

ADAMUS: Á!Á!

SHAUMBRA 1: Hogy találkozhassak veletek! Adamusszal, Kuthumival és...

ADAMUS: Hát ez nagyon vicces! Én meg a föld alatt voltam.

SHAUMBRA: És aztán eljövök ide és azt mondom, hogy oké, így is tudok veled találkozni. De hiányzik nekem Kuthumi!

ADAMUS: Igen, hát ő rettenetesen elfoglalt.

SHAUMBRA: Tehát a kérdésem az lenne, hogy hol van Kuthumi? (nevetés) Hogy egy kicsit megneveztessen!

ADAMUS: (nevetve) Elárulok neked valamit a drága Kuthumiról! Ő inkább személyesen, egyénileg dolgozik veletek, együttérzően. De nem jön ide túl gyakran, mert nos, nem elég nyers, őszinte. Nem elég kemény! Időnként itt is megjelenik, csak hogy együttérző és szeretetteljes legyen. És most azt az időszakot éljük éppen, amikor keresztül lépünk a makyo-n, a szemeten, a szaron, ezeken a mentális dolgokon, amik leblokkolnak benneteket és szembenézünk azzal, amin éppen keresztül mentek és megadjuk az eszközöket a folyamat megkönnyítésére. Abszolút. De átadom neki az üdvözlétedet!

SHAUMBRA 1: Oké. Köszönöm.

ADAMUS: Köszönöm. Még két gyors kérdés jöhet.

De álljunk csak meg itt egy pillanatra! Csináljuk csak meg azt, amiről az előbb beszéltünk! Lépjetek ki a mentálisból és engedjétek meg, hogy azok a kreatív energiák bejöhessenek! Nagyszerű, remek dolgok jönnek fel belőletek most, azok a problémák, amikkel mostanában kínlódtatok, amikről itt beszélgettünk. És most ezekre alkalmazzuk ezt stressz, mentális energia nélkül.

(szünet)

Csak a kreatív áramlat, ami a gnoszt.

(szünet)

Jó. Következő kérdés.

SHAUMBRA 2: (nő) Szia Adamus! Szeretnék visszamenni...

ADAMUS: Légy szíves állj fel!

SHAUMBRA 2: Szeretnék visszatérni a hangra, mert úgy érzem, hogy olyan sok minden van bennem, de mégsem tudom magam kifejezni, kifejezésre juttatni.

ADAMUS: Akkor most mindenki csukja be a szemét! Akkor most, állj csak fel! Még nem végeztünk! Akkor most kérlek vidd oda neki a mikrofont! Mi is a probléma?

SHAUMBRA 2: Meg akarom osztani azt a sok mindent, ami ott van bennem, de úgy érzem, hogy senkit sem érdekel az, ami bennem van.

ADAMUS: Oké. Akkor itt állj is meg!

És anélkül, hogy a szavakon gondolkoznátok, mondjátok meg nekem, hogy milyen energia volt a hangjában? (a közönség válasza: félénk, szégyenlős) Félénk! Félénk! Félsaját magától! Sajnálom, hogy rád került a sor.

SHAUMBRA 2: Nem...én...én őszinte vagyok.

ADAMUS: Félsaját magától. Nincs benne semmi elkötelezettség! Ez a szél aztán meg sem mozdít egy vitorlást! Nincs benne semmi! Sokkal több a kérdés a szavakban, mint az állítás! És ha figyelmen kívül hagyom azt, hogy mit is mondott, akkor alapvetően energiában a következőt mondta: „*Nem tudom mit is kellene tennem. Nem tudom hova kellene mennem és mit kellene tennem.*” És nagyon sokan ugyanilyenek vagytok.

Akkor most mondj nekem valamit - a többiek pedig csukják be a szemüket - mondj nekem valamit!

SHAUMBRA 2: Amikor arról beszélünk, hogy mit kellene tennünk, akkor ez olyan, mintha semmit sem kellene tennünk. Csak azt, amit teszünk, amit helyesnek érzünk és szeretni érte magunkat.

ADAMUS: Jó. És te ezt elhiszed?

SHAUMBRA 2: Igen.

ADAMUS: Jó. Jó. És mi adna neked örömet?

SHAUMBRA 2: Úgy értem mi ad örömet?

ADAMUS: Mit jelent számodra az öröm?

SHAUMBRA 2: Hát nem is tudom, hogy erre hogyan is válaszoljak. Úgy értem az ad nekem örömet és azért akarok itt lenni, mert szeretem a Földet.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 2: És mindazt, amivel rendelkezem, szeretném megosztani másokkal.

ADAMUS: Nem! Nem!

SHAUMBRA 2: Nem?

ADAMUS: Nem! Nem! Nem! (Adamus kuncog) És most nem csak hozzád beszélek, hanem mindannyiőtökhoz. Kérlek benneteket, lépjete már túl ezen a makyon! Kérlek titeket! Tényleg nagyon nehéz lesz ez az egész megvilágosodás dolog, amennyiben azt mondod, hogy azért teszed, mert meg akarod ezt osztani másokkal! Ez nem működik! Sajnálom!

SHAUMBRA 2: Oké, nos, akkor ez azért van, mert én....

ADAMUS: Ezt majd később tesszük meg! A megvilágosodás után majd visszatérünk erre a másokkal való megosztás témakörére!

SHAUMBRA 2: Ez azért van, mert nem akarom azt érezni, hogy egyedül vagyok?

ADAMUS: Nem tudom.

SHAUMBRA 2: Nos, úgy értem ez egy oké válasz lenne? (vihorászik) Mivel az első nem jött be.

ADAMUS: Ez programozottság. Régi programozottság. Mivel képtelen vagy ezt saját magadért megtenni, akkor így azért kell megtenned, hogy megoszthasd azt másokkal! Felejtsd el!

SHAUMBRA 2: Rendben.

ADAMUS: A Harmadik Körben nincs megosztás.

SHAUMBRA 2: Akkor visszatérek oda, hogy semmit sem kell tennem. (nevetés) Semmit sem kell tennem. Nem kell megosztanom.

ADAMUS: És ez önzően hangzik. Tehát akkor mi ad neked örömet?

SHAUMBRA 2: Tessék?

ADAMUS: Mi ad neked örömet?

SHAUMBRA 2: Kimenni és megtenni dolgokat.

ADAMUS: Jó.

SHAUMBRA 2: És szeretni azt.

ADAMUS: Nagyszerű.

SHAUMBRA 2: És ez egy szenvedélyem.

ADAMUS: Jó. Jó. Jó. És megtalálni a hangodat, mert mindenki hallotta, hogy féltékenység van benne. Igen. És hagyod, hogy más dolgok hatást gyakoroljanak rád, megfordítsanak és távol tartsanak attól, amit igazán meg akarsz tenni.

SHAUMBRA 2: Oké.

ADAMUS: Igen. És minden alkalommal, amikor valaki feláll, az tényleg mindannyiótok nevében szól. Még mindig ott van bennetek a féltékenység. Megérdemlitek ti ezt a felemelkedést? Egyáltalán elfogadhatjátok mindezt a sok beérkező energiát? Mi van akkor, ha ezzel tényleg megfosztotok valaki mást ezektől az energiáktól? (nevetés) Pontosan. Pontosan.

SHAUMBRA 2: Akkor úgy érzem, hogy másokkal kell megerősítenem vagy visszaigazoltatnom a megosztás során a saját érzéseimet? Van ez a szükségletem?

ADAMUS: Szerintem igazából nem tudod egyértelműen és tisztán, hogy mit is akarsz, hogy őszinte legyél. De ma az őszinteségre szavaztatok.

SHAUMBRA 2: Igen. Az őszinteségre.

ADAMUS: Szerintem nem látsz teljesen tisztán.

SHAUMBRA 2: Oké.

ADAMUS: Homályos, ködös a látásod.

SHAUMBRA 2: Oké.

ADAMUS: Ez rendben van. De a tisztánlátás eredményeket hoz magával.

SHAUMBRA 2: Oké.

ADAMUS: Ezt fel kellene írunk a táblára. A tisztaság, a tisztánlátás eredményeket hoz magával.

LINDA: Igen Uram!

ADAMUS: Jó. És akkor jöhet az utolsó kérdés - vagy kettő. Igen?

ANISHA: Ugyanez a problémám. Szerintem félek saját magamtól.

ADAMUS: Ó, abszolút.

ANISHA: És tudod, van egy rakás problémám, amit te makyo-nak nevezel és akkor legyél most velem őszinte! Úgy értem...

ADAMUS: (nevetve) Ők akarják ezt!

ANISHA: Nem, komolyan! Talán szükségem van rá. Szükségem van egy ébresztőre, mert el vagyok tévedve.

ADAMUS: Igen.

ANISHA: Azt hiszem, hogy értem, de akkor meg megint hátralépek két lépést.

ADAMUS: Igen. Miért?

ANISHA: Mert úgy érzem, hogy nem érdemlem meg.

ADAMUS: Igen. Nem kellett ide az én őszinteségem. Elég őszinte voltál te önmagaddal! (nevetés) De miért - segíts nekem ezt megérteni - miért ne érdemelnéd meg? Rossz kislány vagy?

ANISHA: Időnként.

ADAMUS: Időnként. Igen...igen, az voltál. (Adamus és a közönség nevet) De csak azért, mert talán mások azt mondták neked, hogy nem érdemled meg! Talán ezek tömegtudati és egyéb minták, amik azt mondják: „*nem jár neked, nem kaphatod meg mások előtt, elsőként*”

ANISHA: Igen. Helyes.

ADAMUS: Tehát erről van szó és arról is, hogy tudod, mi fog történni, ha kinyitod azt az ajtót? Mi fog akkor igazából történni? Nos, akkor most mihez kezdesz ezzel?

ANISHA: Nem tudom.

ADAMUS: Á, pontosan! És akkor pontosan ezt fogod kapni - hogy „nem tudom” és ahogy mondd is, akkor meg tévelyegsz és össze vagy zavarodva. Abszolút. De ha nem érzed magad érdemesnek valamire, akkor mit teszel?

ANISHA: Jelenleg azon dolgozom, hogy szeressem magam és elfogadjam azt, Aki Vagyok.

ADAMUS: (Adamus köhög és belehány a poharába) Még szerencse, hogy az ital még nem volt Cauldre szájában. Mert akkor az egész Edithre spriccelt volna! Igen, ez egy csodálatos makyo! (nevetés) És ezt te is tudod. Én is tudom. Mindannyian tudjuk. Olyan ez, mint egy szellentés a liftben (nevetés) Tudod, hogy megtörtént. Mégis mindenki úgy tesz, mintha az nem lenne ott. Pedig ott van! Ez makyo!

Először is nem *dolgozol* önmagad szeretetén. Vagy szereted magad, vagy nem. Egyszerűen csak szereted magad. Megadod magadnak azt a szeretetet.

Másodsorban pedig - ó, ez egy hosszú történet - mások belőled táplálkoznak és ettől te értéktelennek érzed magad. Egyszerűen csak mondj erre nemet! „*Elég volt. Nem, én ezt többé már nem tűröm el! Az leszek, aki választásom szerint lenni akarok!*” Ez ennyire egyszerű. Hadd halljam a hangodat!

ANISHA: (szünetet tart, majd suttogni kezd) Nem tudom megtenni.

ADAMUS: (suttogva) Gondoltam! Igen! Igen!

Vagy mégis meg tudod tenni?

ANISHA: Meg tudom tenni.

ADAMUS: Oké, jó. Akkor foglald parancsba!

ANISHA: Igen.

ADAMUS: Igen. Jó. Bármit...csak mutasd meg nekünk a hangodat!

ANISHA: De mit mondjak?

EDITH: Mondd azt, hogy Vagyok, Aki Vagyok!

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok! Igen. Ez jó volt, köszönöm Edith!

ANISHA: Vagyok, Aki Vagyok. (Adamus lefelé fordított hüvelykujjat mutat, a közönség pedig egyetért) Oké. Vagyok, Aki Vagyok. (egy kicsit hangosabban mondja) Nem?

ADAMUS: És mikrofon nélkül kérném!

ANISHA: Oké. Ez nehéz.

ADAMUS: (nevetve) Nem igazán.

(szünetet tart, valaki azt mondja neki, hogy: Lélegezz a hasadon keresztül)

Igen, lélegezz! Képzeld azt, hogy Aandrah ott áll melletted!

(megint szünet)

ANISHA: Vagyok, Aki Vagyok. (elhadarta) Nem?

ADAMUS: Nem. És tudod - és ezt most megint példaként használom - te *gondolkozol* a dolgokról. Aggódsz a dolgok miatt. Eltöprengsz a dolgokon. De itt az ideje, hogy elkezdj parancsolni azoknak az energiáknak! Vagyok, Aki Vagyok - ez egy olyan állítás, amiben kijelented magadnak, hogy értékes vagy, hogy megérdemled, hogy jelen vagy és hogy készen állsz az életre. De ezzel a hanggal, ami eddig volt, nem fogod erről meggyőzni erről magadat, másokat pedig még kevésbé sem. Tehát?

(szünet)

ANISHA: Értékes vagyok, megérdemlem és Vagyok, Aki Vagyok. Nem?

ADAMUS: Nem. Nem. Sajnálom. Ez egy elszántság, egy elkötelezettség, egy eltökéltség. (Anisha le akar ülni) Ó, na nem szabadulsz innen ilyen könnyen! (nevetés)

Vagyok, Aki Vagyok. (nagy meggyőződéssel, magabiztossággal mondta) Látod? Vagyok, Aki Vagyok. És emellett elkötelezem magam. Vagyok, Aki Vagyok.

És igen, ehhez néha kell, hogy feljöjjön az a gyűlölet, az a harag. Mert mindazok a hangok, amiket más emberek mondtak nektek arról, hogy: „*Nem érdemled meg. Neked ilyennek, meg olyannak kell lenned*” Még az aspektusaid is előjönnek és ilyeneket mondogatnak neked: „*Még nem állsz készen. Még nem állsz készen a felemelkedésre. Nem állsz készen a megvilágosodásra.*”

Neked még hosszú utat kell bejárnod odáig. Te még csak egy kislány vagy, aki ezen dolgozatsz. Tehát...

ANISHA: NEM!

ADAMUS: Á, látod? Á! ÁÁÁÁ! Ez egy nagyon jó nem volt.

És ezt most ismételtelen mindannyiótoknak mondom, hogy ebben a hónapban dolgozzatok a hangotokkal! Tudom, hogy sokat beszélek a hangról, de az a te energiád. Ez a te energetikai aláírásod. Halld meg magad! Honnan jön a hangod? Innen fentről? Félelem van benne? És igen, a következő Shoudban Aandrah talán majd elmeséli nekünk az ő saját történetét a haragról, a saját hangja megtalálásáról. És most, amikor ezt a hangot használja, ami még most is keresztül megy a maga fejlődésén és megnyílásain, akkor ez tiszta. Tényleg tiszta. Itt az ideje, hogy tiszta legyél önmagaddal.

És akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet!

És térjünk vissza ebbe a csodálatos, áramló kreatív energiába! Ami új lehetőségeket és új potenciálokat nyit meg!

(szünet)

Ez az energia hullám május 10-én érkezik be ide és körülbelül egy hétig fog tartani. Mihez fogtok vele kezdeni? Hagyod majd, hogy átsöpörjön rajtad?

SART: Nevetek rajta.

ADAMUS: Nevetni fogsz rajta. Azt fogod neki mondani, hogy igen, szolgálj engem. Igen. Igen.

EDITH: Hasznosítani fogjuk.

ADAMUS: Igen. Akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet! Ez stimulálni fogja az elmét és a testet is és potenciálisan, ha behozod azokat az energiákat, akkor azok megújítják a testet, mert amennyiben maradni fogsz, akkor szükséged lesz egy jó egészségben lévő testre. Amennyiben maradni akarsz, akkor egy éles elmére lesz szükséged. Amennyiben itt fogsz maradni, akkor a következő létidődbe erősen, szuveréne, energiával telten, bőségben - abszolút - és örömtelien akarsz belépni.

Vegyünk egy mély lélegzetet!

És bármikor, amikor csak rátok tör *bárminemű kétség*, akkor folyamodjatok a már ismert, híres szavakhoz! Olyankor veszel egy mély lélegzetet és azt mondod: *Minden jól van a teremtés egészében!*

Megtiszteltetés volt számomra, hogy itt lehettem veletek.

Vagyok, Aki Vagyok - *Vagyok, Aki Vagyok!* - Adamus, a ti szolgálatotokra. Köszönöm!

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó